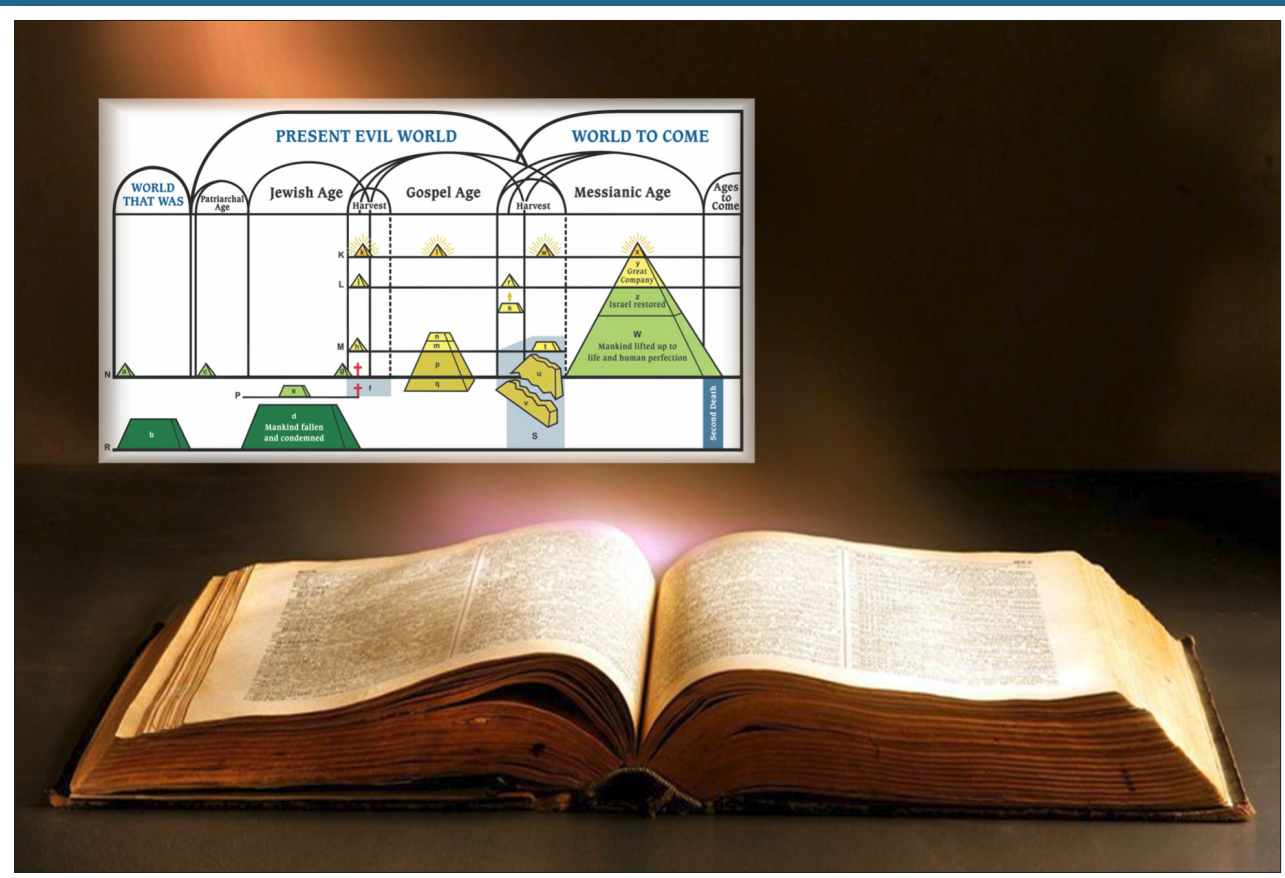

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Doktrine i Gledišta

Heroji Uvjerenja • Razvoj Slikovnog Prikaza Vjekova
Pastorov Savjet o Korisnim Sastancima • Temeljna Načela
Doktrina O Čistom Življenju • Doktrina O Radu Za Druge
Doktrina O Svjedočenju • Napredne Doktrine i Gledišta
Pastorov Savjet O Razlikama

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtijev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

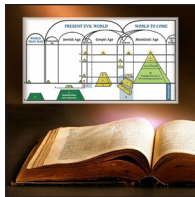
DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Nakon Francuske revolucije i slabljenje Papinstva, **Heroji Uvjerjenja** opisuje pomak prema Kršćanskom karakteru kao jedinom testu zajedništva i Bibliji kao jedinom kretu. Zatim je uslijedio Adventistički pokret, što nas je dovelo do Žetve Evandeoskog Doba.

Izrada Slikovnog Prikaza Vjekova skicira korake za izradu Slikovnog Prikaza Vjekova (1876.-1881.), s okomitim crtama koje označavaju događaje u vremenu i horizontalnim crtama koje ilustriraju Kršćanske korake do slave. Pastor Russell je napravio nekoliko promjena na trećem i posljednjem izdanju 1914.

Potrebno da bilo tko može izraziti različito gledište o učenju Biblije dano je u članku **Pastorov savjet O Korisnim sastancima**.

Temeljna Načela predmet je dva članka iz 1913., "Zašto postoji raznolikost Među Božjim narodom" i "Nauci više ili manje važni."

Doktrine nas potiču da postupamo ispravno. Čist život bitan je u nama samima i promatra ga svijet, kako je navedeno u **Doktrina Čistog Življenja**.

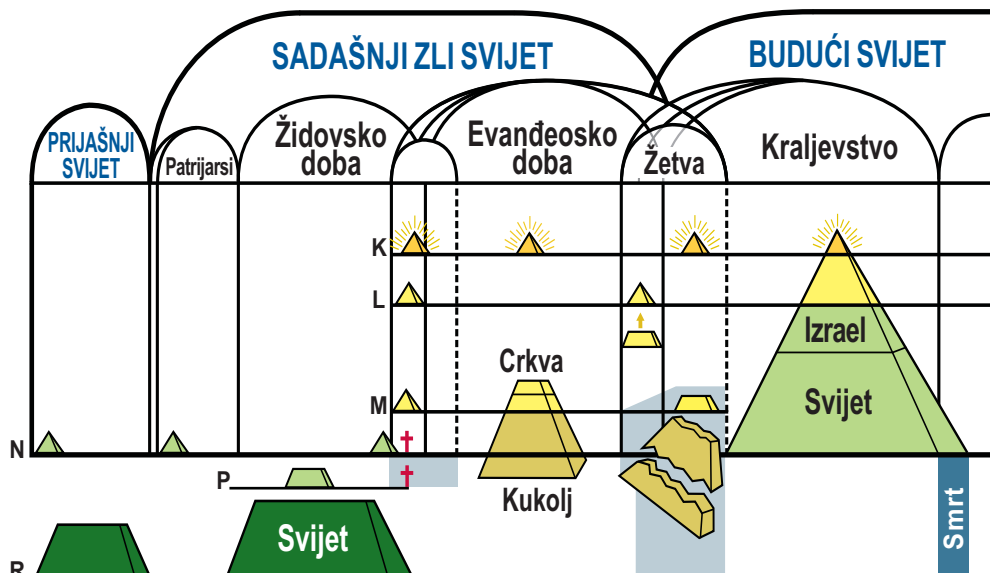
Potrebno da se čini dobro svima, a posebno vjernima, predstavljena je u **Nauk o Radu za Druge**.

Doktrine i Gledišta
Siječanj / Veljača 2022
Svezak 104, Broj 1

- 4 Heroji Uvjerjenja
- 7 Razvoj Slikovnog Prikaza Vjekova
- 10 Pastorov Savjet o Korisnim Sastancima
- 13 Temeljna Načela
- 16 Doktrina O Čistom Življenju
- 19 Doktrina O Radu Za Druge
- 22 Doktrina O Svjedočenju
- 25 Napredne Doktrine i Gledišta
- 28 Pastorov Savjet O Razlikama

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

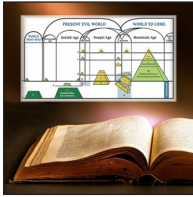
Moramo izraziti zahvalnost našem Gospodinu tako što ćemo govoriti drugima o nadi Kristova Kraljevstva, pozivu crkve i biti spremnima patiti zbog toga. To je poruka **Doktrina o Svjedočenju**.

Napredne Doktrine i Gledišta razlikuje doktrine koje imaju primjenu u našem Kršćanskom životu i gledišta koja to nemaju.

Zato što je ponekad potreban dobar savjet kada postoje razlike sa Suvjernicima, **Pastorov savjet o Razlikama** zaključuje ovaj broj.

Heroji Uvjerenja

Pregled Christian Connexiona I Adventističkih Pokreta

Nakon Francuske Revolucije bilo je novo prosvjetljenje u razmišljanju stanovništva. Ljudi su se počeli oslobađati sebe od lanaca ugnjetavanja i od praznovjerna koja su dugo prevladavala nad znanošću, filozofijom i

religijskom misli.

Drugačija denominacija je nastala u Sjedinjenim Državama u zoru devetnaestog stoljeća, koja je upravo to pokušala učiniti. Nazvana je “Christian Connection.” Ti “Kršćani” kako su preferirali da ih se naziva, bili su nezadovoljni vjerovanjima crkava i bili odlučni vratiti se jednostavnoj vjeri apostola i Svetom Pismu.

“Okolnosti koje prate njegov uspon i napredak su donekle osobiti. Ova sekta ne smatra niti jednog pojedinca svojim vođom ili utemeljiteljem. Nemaju Calvina, Luthera ili Wesleya, na kojega se pozivaju kao na autoritet za članke vjere i pravila prakse. Denominacija je nastala gotovo istodobno u širokim dijelovima zemlje bez preliminarnih rasprava ili usklađenog plana djelovanja.”¹

“Ime Kršćanin je jedino ime koje mi uzimamo i kojom mi, kao denominacija, želimo da budemo poznati, i Biblija je naše jedino pravilo vjere i prakse.”² Oni su “inzistirali na Kršćanskom karakteru kao jedinom testu zajedništva, i njihov kredo ‘jednostavan jezik i razumijevanje Biblije u skladu sa prosječnom prosudbom.’”³

Metodistički propovjednik James O’Kelly (1735 - 1826) favorizirao je Kongregacionalističku strukturu i osnovao “Kršćansku Crkvu” ili “Vežu.”

Joshua V. Himes, jedan od velikih adventističkih propovjednika, koji je pomogao promovirati Williama Millera propovijedanjem o drugom dolasku, nekoć je bio službenik u Connexionu. Pisao je o Connexionu, “Njihove vodeće namjere, isprva se činilo da su bile, ne toliko uspostaviti bilo kakve naročite i nedvosmislene doktrine, koliko kako se tvrdi, za pojedince i crkve, osigurati više slobode i neovisnosti u odnosu na stvari vjere i prakse, da se otrese autoriteta ljudskih uvjerenja i okova propisanih načina i formi, kako bi Biblija bila njihov jedini vodič, tražeći za svakog čovjeka pravo da bude njegov vlastiti izlagač toga, da sam pro-

Joshua Himes

sudi što su njene doktrine i zahtjevi, a u praksi strože slijediti jednostavnost apostola i primitivnih kršćana.”⁴

Himes je nadalje napisao: “U početku su bili općenito trinitarijanci; naknadno su, gotovo jednoglasno, odbacili doktrinu o Trojstvu kao nebiblijsku. Vjerujemo da postoji jedan živi i pravi Bog, Otac svemogućí, koji je bez porijekla, neovisan i vječan, Stvoritelj i Podržavatelj svih svjetova: i da je ovaj Bog jedna duhovna inteligencija, jedan beskonačan um, uvijek isti, nikad se ne mijenja.” „Da je Duh Sveti snaga i energija Božja, taj sveti Božji utjecaj ... Da je Krist Sin Božji, obećani Mesija i Spasitelj svijeta ...”⁵

Doktrina Pokreta Christian Connexion

“Kršćani” su vjerovali da svaka skupština treba biti neovisna. Smatrali su da:

- (1) Sveto pismo je nadahnutu i božanskog je autoriteta.
- (2) Svatko je imao pravo da sam tumači Bibliju. Stoga različiti pogledi nisu bili prepreka zajedništvu Crkve.
- (3) Jedan je Bog; doktrina o Trojstvu nije bila općenito primljena.
- (4) Krist je božansko biće, postojao je kao duhovno biće i prije svog prvog dolaska i postao je posrednikom između Boga i čovječanstva.
- (5) Kristova smrt je okajala grijeha svih koji bi se pokajanjem i vjerom mogli spasiti.
- (6) Uranjanje je bio jedini ispravan oblik krštenja, a vjernici jedini pravi subjekti (odbijanje krštenja dojenčadi).

(7) Pričest za stolom Gospodnjim bila je otvorena za vjernike svih denominacija.

(8) Neki su vjerovali u uništenje opakih, a ne vječni jad u paklenoj vatri.

“Kršćanska Veza” (ponekad “Christian Connection”) osnovala je jedne od prvih vjerskih novina u Sjedinjenim Državama. Elias Smith (1769-1846) objavio je Glasnik Evandjelja Slobode u Portsmouthu, NH, od 1. Rujna 1808. Smith je ponekad koketirao s univerzalističkom doktrinom, ali mnogi u Connexionu nisu mogli prihvatiti tu poziciju.

Barton W. Stone

Druge Grupe Christian Connexiona

U isto vrijeme, nepoznat drugim Connexion grupama, Prezbitarijanski Propovjednik, Barton W. Stone (1772 - 1844), dao je ostavku njegovoj denominaciji i osnovao nekoliko Crkava u području Kentuckyja s istim idealom obnavljanja doktrina rane Crkve. Godine 1810., nakon što je čuo za James O'Kellyja i Elias Smith Christians, tri odvojene grupe su se ujedinile. Godine 1832. Crkve su se udružile sa Stoneom spojile se s drugom grupom koju je predvodio Alexander Campbell (1788-1866) i njegov otac, koji su to nazvali Pokretom Obnove. (Vrlo malo njih je nastavilo s Connexionom.) Stone nije bio trinitarijanac, dok su Campbellovi bili trinitarijanci.

Dok je studirao za službu, Henry Grew (1781-1862) je shvatio da Sveto Pismo uči krštenje uranjanjem. Tako je pristupio Baptističkoj denominaciji. Godine 1807 dobio je dozvolu za propovijedanje i postao Pastor prve Baptističke crkve u Hartfordu, Connecticut. Njegov mandat Pastora je prekinut jer je usvojio netrinitarna gledišta koja Baptisti smatraju heretičkim. Njegova pobožnost nikad nije bila upitna, a dio crkve koji se je slagao s njegovim stavovima otišao je s njim.

U međuvremenu, u Engleskoj, bili su objavljeni zapisnici Proročke Konferencije u Alburyju godine 1828-1829. Nakon toga, Joseph Wolff (1795 - 1862.), Hebrejski kršćanin, uzeo je II. Adventska poruku diljem svijeta. Na poziv Johna Quincyja Adamsa, govorio je Adventističku poruku na zajedničkom zasjedanju Kongresu SAD-a, a potom i zakonodavnim tijelima dvije ili tri države.

William Miller, Adventistički Pokret

Nakon dugog proučavanja, William Miller došao je do zapanjujućeg otkrića: "Povezavši sva ova proročanska razdoblja od nekoliko datuma dodijeljenih po najboljim kronolozičarima za događaje od kojih ih očito treba računati, oni će svi zajedno završiti, oko 1843. godine. Tako sam 1818. na kraju mog dvogodišnje proučavanje Svetog Pisma, bio doveden do uzvišenog zaključka, da za otprilike dvadeset i pet godina od tog vremena svi poslovi naše današnje države bili bi završeni ... i da bi na mjestu kraljevstva ovoga svijeta, mirno i dugo željeno Mesijino Kraljevstvo bilo utvrđeno pod cijelim nebom."⁶

Uskoro je Miller bio zamoljen da govori drugim Crkvama i njegova predviđanja su bila objavljena u novinama diljem zemlje, stvarajući uzbuđenje kod mnogih za skori dolazak Isusa Krista.

"Iz svih denominacija je izvukao vjernike u 'skorašnje došašće.' Jedna studija analizira sastav Millerita kao: Metodisti 44,3%, Baptisti 27%, Kongregacijski 9%, Christian Connection 8%, Prezbitarijanci 7%, plus nešto od Episkopalaca, Nizozemskih Reformiranih, Luterana i Prijatelja. Koncentrirajući se na Gospodinov povratak, posebno na datum, proizveo je jači osjećaj za jedinstvo nego što je bilo zajamčeno raznolikošću šarolikih pogleda na doktrinu i politiku koja je karakterizirala pristaše."⁷

Millerova očekivanja brzo su se širila tijekom Drugog Velikog Buđenja, kad je toliko ljudi oživjelo živjeti Kršćanskim životom. vjerojatno stotinu tisuća do milijun bili su uzbuđeni Millerovim stavovima. (Mnogo ih je više bilo razbješnjeno tim procjenama.)

Nakon Velikog Razočaranja, ove grupe su bile razbijene. Mnogi su postali Adventisti Sedmog Dana, Adventski Kršćani, Kristadelfijanci, Crkva Božje Abrahamske Vjere, i druge denominacije. Počeli su kao netrojičarske zbog veze sa Connexionom, ali Adventistička Kršćanska Crkva i Adventisti Sedmog Dana od tada su postali trojičari. Neki su odbacili te skupine i "sve pretenzije na vjeru."⁸

George Storrs, Doktrina Spasenja

George Storrs je bio još jedan Propovjednik Abolicionist s korijenima u obe kongregacionalističkoj i metodističkoj denominaciji. Pronašao je jedan od traktata Henryja Grewa u vlaku i bio je uvjeren u njegova gledišta o stanju mrtvih. Storrs je pokrenuo novu publikaciju koja zagovara njegove poglede, The Bible Examiner. Našla je put do mnogih Adventista. Međutim, Grew i Storrs razlikovali su se u tome hoće li zli biti uskrsnuti, i o tome su raspravljali godinama.

Dok je William Miller kritizirao stavove Georgea Storrsa o stanju mrtvih, mnogi su ih Milleriti prihvatili.

Dakle, većina rascjepkanih skupina Millerovih sljedbenika ne vjeruju u paklenu vatru ili usadenu besmrtnu dušu.

I Grew i Himes očekivali su povratak Izraela u njihovu domovinu. Storrs se isprva usprotivio ideji, ali ju je promovirao u kasnijim godinama, zajedno s drugim stajalištima koja nisu općenito prihvaćena među Adventističkim skupinama. Početkom 1860-ih George Storrs i nekoliko drugih istomišljenika osnovao je "Uniju Života i Adventa." Storrs je pauzirao objavljivanje The Bible Examinaera i on i Unija objavili su ove stavove u tjedniku koji se zove Glasnik Života i Dolazećeg Kraljevstva.

Storrs je preispitao svoje pogledi na uskrснуće zlih i promovirao je buduće uvjetno suđenje u svom završnom mandat urednika Glasnika. Ponovno je pokrenuo The Bible Examiner za promicanje svojih novijih pogleda. Nekoliko grupa u cijelom svijetu, neovisno, razvili su gledišta o budućem uvjetnom suđenju i promovirali ih u isto vrijeme.

1870-ih J. L. Russell & Sin pretplatili su se na Storrsov The Bible Examiner. Pismo J.L.R. pojavilo se u Examineru iz Prosinca 1874. nakon što je Storrs posjetio grad i obitelj Russell prethodne Veljače. Storrs je rekao: "Brat Russell je jedan od naše starije braće, s kojim sam ja sklopio najprijetnije poznanstvo dok sam boravio u Pittsburgu prošlog Svibnja, i mislim na njega samo da ga volim i poštujem. 'Kad ćemo se ponovno sresti?' Neka ga blagoslovi Gospodin, i sve ljubitelji Isusa [tamo] i drugdje." Sin Josepha Lytle Russella bio je Charles Taze Russell!

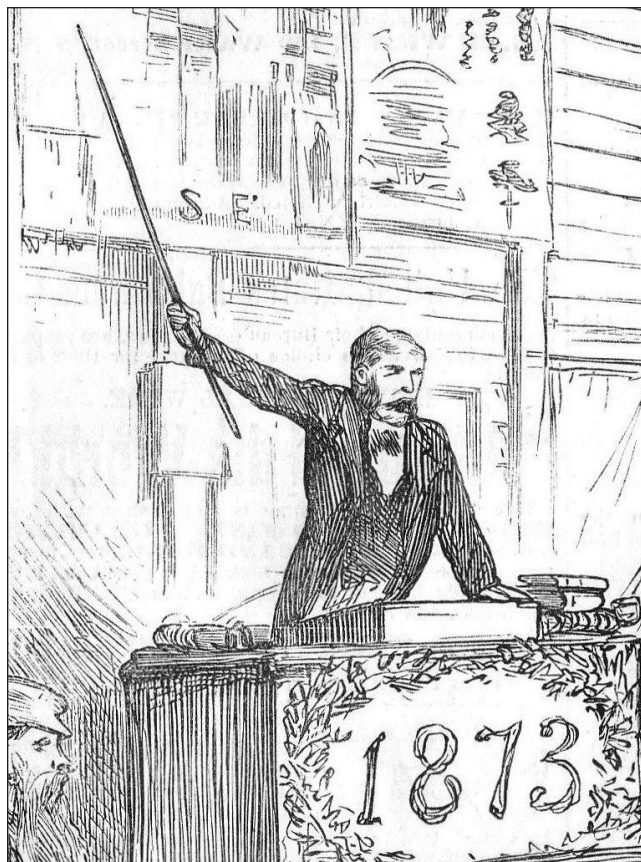
Adventska Kršćanska Crkva

Još jedna Milleritska otcjepljena skupina bila je "Adventska Kršćanska Crkva." The Connection i Milleritski pokreti izbjegavali započeti novu denominaciju. Ali formirali su „Adventsko Kršćansko Udruženje,” za promicanje doktrine da su milost i besmrtnost uvjetovani i daljnje ideje o određivanju datuma.

Propovjednik Drugih Adventista po imenu Jonas Wendell, koji je također pisao za njihov list Glasnik Svjetske Krize i Drugi Advent, propovijedao je skori Kristov dolazak u knjizi pod naslovom Sadašnja Istina 1870., projiciranjem datuma 1873 za drugi dolazak.

Njegovo je propovijedanje ponovno zapalilo vjeru mladog čovjeka, koji je "gotovo slučajno" naletio na prljavu, dvoranu nečista izgleda kada je Jonas Wendell propovijedao. Bio je toliko zaintrigiran njegovim stavovima da mu je vraćena vjera u Bibliju. Taj čovjek je bio Charles Taze Russell.

Wendell opisuje ovu skupštinu u Allegheny, PA, 1871. da su bili „kao ovce bez pastira," ali "dosadašnji

Jonas Wendell

sastanci su rezultirali velikim dobrom.”⁹ Mladi Charles Taze Russell je tada imao 19 godina, a kasnije će postati njihovim izabranim učiteljem i Pastorom.

C. T. Russell se povezo s mnogima na rubovima Adventističkih rascjepkanih skupina kao što su John H. Paton, Nelson H. Barbour i William I Mann. Neki članovi Adventskih Kršćana postat će dijelom grupe Watchtower - B. W. Keith i George W. Stetson.

George W. Stetson (1814.-1879.)

Više od četrdeset godina George Stetson slijedio je Krista. Družio se s Henryjem Grewom i Georgeom Storrsom u svojoj ranoj službi, i kasnije s Jonasom Wendellom i Charlesom Russellom (R3821). Bio je svećenik, školski učitelj, i liječnik. Kao član Adventske Kršćanske Crkve, on i Wendell su radili zajedno u crkvama u Pennsylvaniji i Ohiju ranih 1870-ih. Pisali su za Storrsov časopis The Herald of Life and the Coming Kingdom, i za druge, kao što je Svjetska Kriza.

Deset mjeseci tijekom 1872. Stetson je služio crkvu u Pittsburgu gdje je susreo mladog Charles Taze Russella. Zatim je vodio Edinboro, PA, skupštinu šest godina do njegove smrti. Njegov umirući zahtjev bio je da mu Pastor Russell održi pogrebnu propovijed (R46), gdje je preko 1200 nazočilo i čulo dobre vijesti o kraljevstvu Božjem.

Nelson Barbour, Glasnik Jutra

Nelson Barbour (1824-1905) doveo je u pitanje Adventistički kraj svijeta 1843. "Zašto započinjemo [1335.] godina trideset godina prije nego je gadost bila postavljena? Evo naše greške, i to je jedna od trideset godina. Dani završavaju 1873., a ne 1843. Sve je to došlo u trenutku."¹⁰

Vraćajući se iz Australije preko Londona, Barbour je otkrio u E. B. Elliottovom Horuae Apocalypticæ, da bi 6000 godina moglo završiti oko 1873. Ta godina je došla i prošla, a Isus se nije vratio. Ali dali se je vratio u oblaku, nevidljivo? Krajem te godine Barbour je pokrenuo mjesečnik Ponoćni Povik, da predstavi svoj kronološki i datum proročanstva vremena, 1873. Dvije godine kasnije promijenio je naslov u Glasnika Jutra, objašnjavajući da se Isus vratio 1873-74, dodajući potporu iz Jubileja. U vrijeme kada je Barbour upoznao Russella 1876. godine produžio je vrijeme do 1874/5.

Barbour je neko vrijeme davao članke o kronologiji i vremenskom proročanstvu Adventskim Kršćanskim publikacijama, Svjetska Kriza i Drugi Adventski Glasnik, sve dok ga Adventska Kršćanska unija nije isključila zbog izjave da se Isus nevidljivo vratio 1873-1874. (Barbour je također bio izumitelj: bistar i argumentiran.)

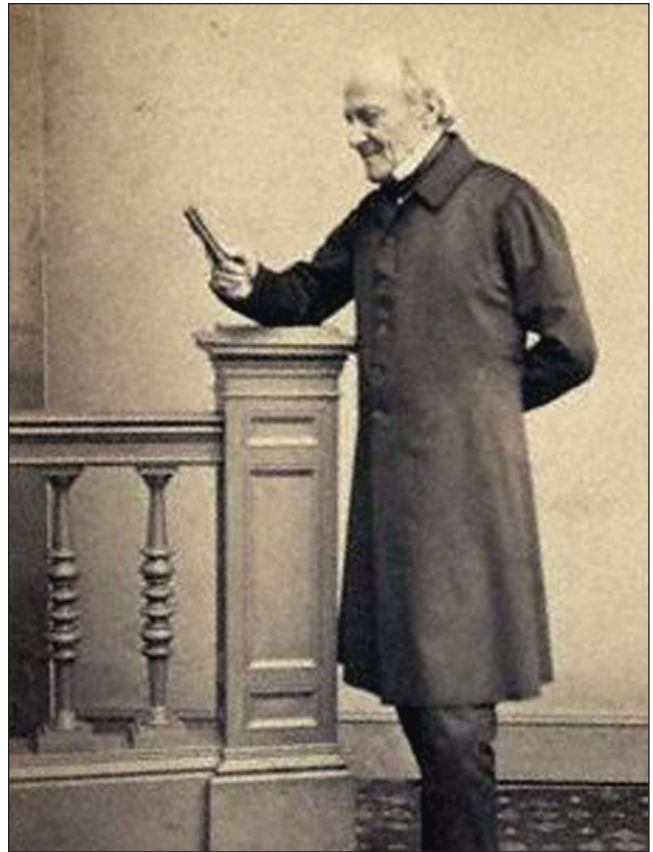
Uvjerjenja

Russell je bio su urednik Barbourovog Glasnika Jutra do 1878-9. Dvojica se nisu slagali oko temeljne doktrine Otkupnine i Zamjenskog Pomirenja.

Uvjerjenje je godinama poticalo pastora Russella da proučava pomirenje, doktrinu o uvjetnoj besmrtnosti i milosti, ne-trinitarizam, suprotstavljajući se jakoj organizaciji, slaveći Gospodinovu Večeru jednom godišnje, izlazak iz Babilon, i Božje planove za Izrael, da osigura da ove istine potječu iz Svetog Pisma. On se je okružio se s onima koji su mu pomogli u sakupljanju najboljih ideja iz raznih denominacija i koristio je svoje osobno bogatstvo da distribuirao poruku Kraljevstva za sve.

Uvjerjenje bi to trebala učiniti za nas. Dok tražimo istinu iz Svetog Pisma, naša uvjerenja pomažu nam olakšati put, dok nas Isus vodi stazama njegove pravednosti (Psalmi 23:3). Svaki pojedinac i ovdje istaknute grupe također su tražili istinu, i podijelili su tu istinu sa svijetom. Uvjereni da vrše volju Božju, držali su se svoje duboko ukorijenjene vjere u Sveto Pismo, vratiti se ranoj crkvenoj doktrini, i razumijevanju Isusova povratka i nadi da će svi ljudi imati priliku spasenja u Božjem Kraljevstvu.

— Jeff Mezera

E. B. Elliott

(1) Dow, C. P., članak: "Elias Smith," *Glasnik Svjetske Krize i Drugog Došašća*, 28. Lipnja 1864.

(2) *McClintock i Strongova ciklopedija*

(3) Froom, Leroy Edwin, *Proročka vjera Naših Očeva*, 1954., Review and Herald, svezak 4, stranica 31.

(4) Dow, C. P., *op. cit.*

(5) Joshua V. Himes, "Christian Connection," *Encyclopedia of Religious Knowledge*, urednik T. Newton Brown, Boston: Shattuck & Co., 1835, stranica 362.

(6) Bliss, Sylvester, *Memoari Williama Millera*, objavio Joshua V. Himes, 1853, stranica 362).

(7) Everett, N. Dick, "Adventistička Kriza 1843-1844" (Neobjavljeno dr.sc. disertacija, University of Wisconsin, 1930), stranice 132, 233. Citu Dean, David A., *Porijeklo i Razvoj Denominacije Adventskog Kršćanina*, Himes publikacije, Revidirano i ažurirano 2020.

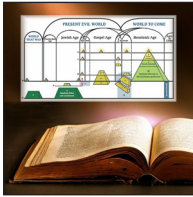
(8) Sylvester Bliss, *Memoari o Williamu Milleru* (Boston: Joshua V. Himes, 1853, stranica 293.

(9) *Svjetska Kriza i Glasnik Drugog Adventa*, 27. Prosinca 1871

(10) *Ibid.*, stranice 32-33.

Razvoj Slikovnog Prikaza Vjekova

„Zapiši viđenje i izloži ga na pločice, da onaj koji ga čita može trčati“ (Habakuk 2:2).

Najraniji oblik, slikovnog prikaza vjekova može biti u *Glasniku Jutra* 4, 2 (Ožujak 1876). Tri svijeta su bila prikazana s tri djelomične elipse, s tri manje unutar “Svijeta koji sada jest” (“Patrijarhalna,” “Židovska,” “Evandeoska”) i dva više u “Svijetu koji dolazi” (“Milenijska,” i “Doba”). Vidi se i u *Tri Svijeta* (1877., str. 4). Slikovni Prikaz, sa sugestijama žetvi ali bez naziva na kraju “Židovskog Doba” i “Evandeoskog Doba,” bio je postavljen je s prednje strane stranice svakog Glasnika, počevši cca. 1877. godine.

“C. T. Russell, Pittsburgh, Pa” nestao je s naslovnice počevši od izdanja od Lipnja 1879., i jednostavan slikovni prikaz više se ne pojavljuje na prednjoj naslovnici do broja od Srpnja, 1880.

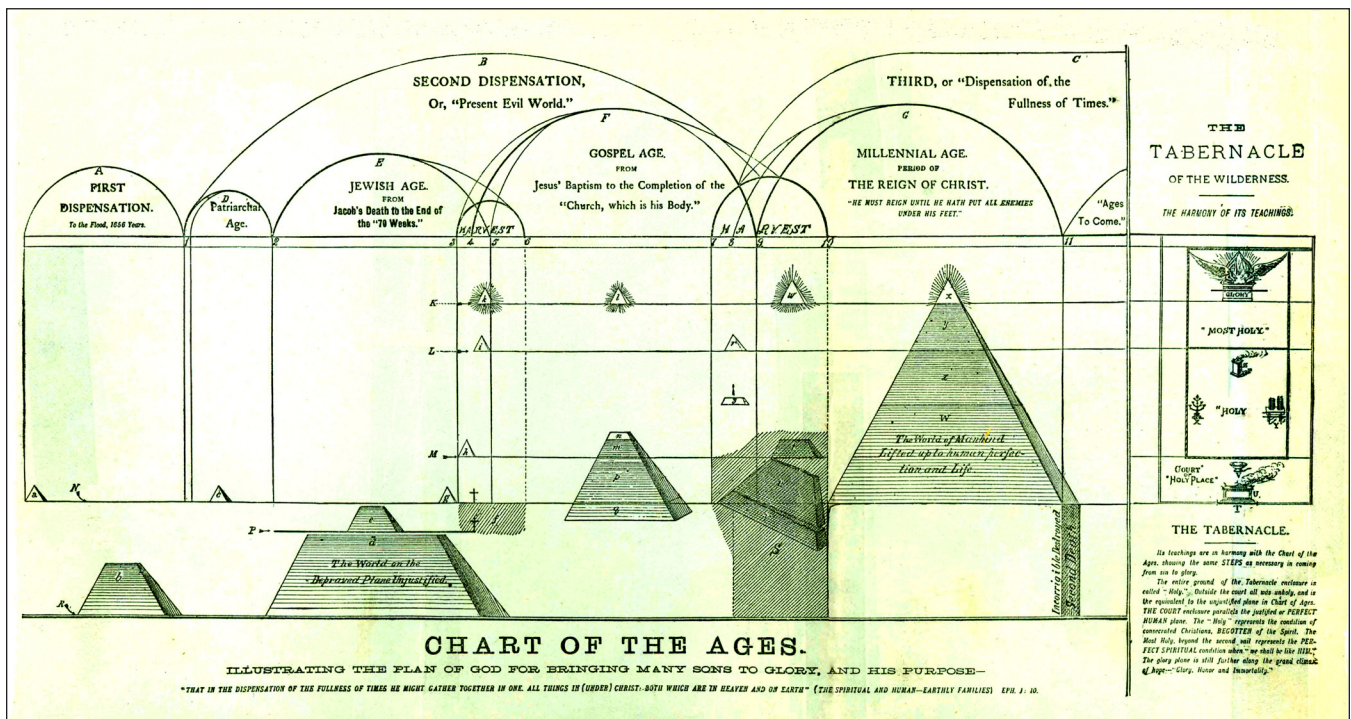
Slikovni Prikaz je dat u knjizi J. H. Patona, Dan Sviče, 1. izdanje (1880.), na stranici 188, u 15. poglavlju, “Trube i Glasovi.” Ovo izdanje slikovnog prikaza naglašava kronologiju, i prikazuje dvije žetve (na slikovnom prikazu nisu tako imenovane, ali su imenovane pod njim) svaka

od 3½ + 37 godina. Kronološki datumi navedeni su ispod slikovnog prikaza za Danijel 8 i 9, i 12, i dodatne teme. (Još nema vodoravnih crta.) Jedina druga vrsta slikovnog prikaza data je na stranici 323 i daje paralelne kronologije za Židovsko i Evandeosko Doba.

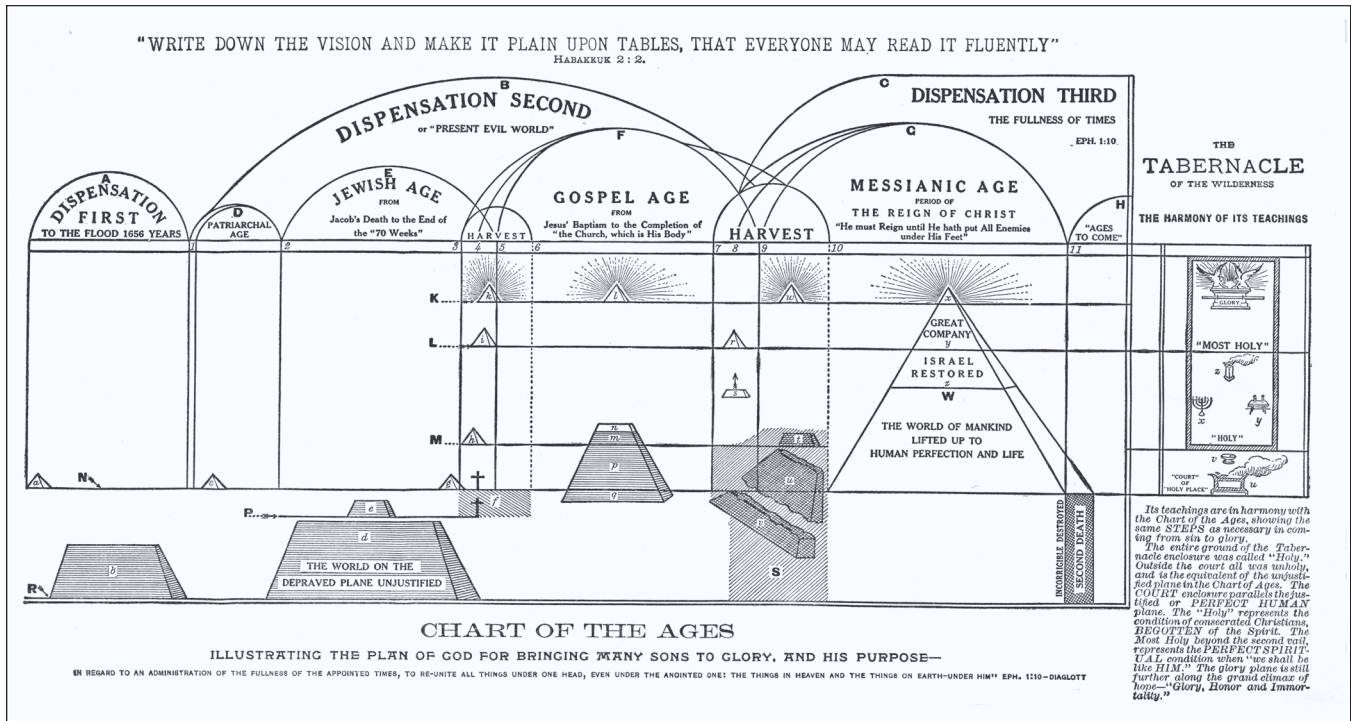
Potpuni Slikovni Prikaz Vjekova

Prvi Slikovni Prikaz Vjekova koji koristi obe okomite i horizontalne linije dao je Pastor Charles Taze Russell na 164 stranici traktata *Hrana Za Misaone Kršćane*, također dato mjesecima kasnije u *Sionskoj Stražarskoj Kuli*, od Rujna 1881.

U prošlosti su se često povlačile okomite linije da se prikaže slijed događaja tijekom vremena. Vertikalne linije se također koriste za predstavljanje doba Božjeg plana i povezanih pojedinosti. Slikovni Prikaz Vjekova dodaje vodoravne linije za predstavljanje koraka vjernog Kršćanina od ljudskog izopačenja do duhovne slave. Piramide podijeljene u segmente dodaju se da predstavljaju nekoliko različitih vrsta ljudi. Može se primijetiti vrlo malo promjena u trideset i pet godina.

Slikovni prikaz iz 1881. Obratite pažnju na proširenje nivoa K u Svetinju nad svetinjama Tabernakul (kasnije izostavljeno), naziv Doba G i lijevu stranu skraćenih piramida u i v. (Ovaj slikovni prikaz nije u reprintima. Ponovni ispisi koriste slikovni prikaz s nekim pogreškama koji je pripremljen 1911. na R272. Vidi Kulu od 15. Kolovoza 1911.)

Izdanje 1914. (tisak 1917.). Zabilježite završetak nivoa **K** prije dosezanja u Tabernakul, korekciju piramide **v**, i promjenu "Milenijskog doba" u "Mesijansko doba," iako ne u tekstu objašnjenja (Studije Svetog Pisma, Svezak 1, Studija XII, stranica 222).

(1) U izvornom Slikovnom Prikazu Vjekova, okrnjena piramida, **v**, predstavlja kukolj (lažne Kršćane), ali je lijevi kraj bio prikazan na nivou **N**, nivou Božje naklonosti prema ljudima. Vjerojatno je to bila pogreška umjetnika, zato što je na slikovnom prikazu 1. Sveska iz 1914. (i kasnije), kao što se očekivalo, sve od **v** je ispod nivoa **N**.

(2) Kraj svake "Žetve" završava sa isprekidanim linijama, ali neki slikovni prikazi završavaju sa punom linijom (npr. Reprinti 272, iako ne u originalnoj ZWT iz Rujna 1881.). Vjerojatno, crtice sugeriraju da su Židovi živjeli nakon uništenja nacije (70-73. g. n. e.), i još uvijek su ispunjavali uvjete da postanu Kršćani, i da će mnogi ljudi proživjeti kroz Armagedon u Kristovo Kraljevstvo.

(3) Doba nakon Evandeoskog doba je pod nazivom "Milenijsko Doba" i u *Hrani Za Misaone Kršćane* i *Milenijskom Svitanju / Studije Svetog pisma* (1886-1913), ali u 1914. preimenovano je u "Mesijansko Doba" (na svim jezicima), ali nigdje promjena nije bila objašnjena. Možda je njihov autor htio izbjeći biti dogmatičan u vezi toga da li Milenij počinje s Kristovim dolaskom ili kad će crkva biti potpuna.

(4) Slikovni prikazi pastora Russella pokazuju Sotoninih "malo vremena" ili "kratko vrijeme," da počinje kada završava Milenijsko Doba. Neki drugi stavljaju "malo vremena" unutar Milenijskog Doba i da završava kada završava to Doba. Potonji slikovni prikaz usklađuje cijelo vrijeme grijeha i smrti uredno unutar sedam tisuća godina, dok se slikovni prikazi Pastora Russella lakše

usklađuju s Otkrivenjem 20:3, 7.

(5) Mala piramida **r** definirana je u traktatu *Hrana Za Misaone Kršćane* (Rujan 1881. R275): „Drugi Isusov dolazak, napušta nivo slave, **K**, i dolazak na neproslavljenu duhovnu razinu, **L**, prikazan je figurom **r**. Kao što je već rečeno, vjerujemo da proroci, itd., uče da smo sada u "žetvi" doba; da je naš Gospodin došao, i da djelo žetve, odnosno odvajanja pšenice od kukolja, napreduje od AD 1874. Prvo djelo Gospodnje u toj žetva će biti odvajanje istinitih od lažnih, i uistinu posvećene djece od onih neposvećenih. Ovo djelo je sada u tijeku.”

Mala piramida **r** nije definirana u *Studijama Svetog Pisma*, svezak 1 (stranica 238). Nivoi su namijenjeni prikazati Kršćaninove korake do slave; pa to stoga sugerira da pri Isusovom povratku on nije proslavljen u očima svijeta. Možda su mnogi čitatelji pomislili da bi to značilo da je Isus ostavio božansku prirodu da se spusti na neku drugu duhovnu prirodu. Međutim, nivoi pokazuju razlike u slavi, ne nužno i različitosti u prirodi. (npr. nivoi **N** i **R** [i **P**] svaki predstavlja ljudsku prirodu, ali s razlikama u slavi.)

(6) Postoje brojevi od 1 do 11 na podjelama doba na slikovnom prikazu, ali oni nisu definirani. Možda je to bilo namijenjeno kasnije ih identificirati s određenim datumima, ali oni nikada nisu identificirani u tisku. (Vjerojatno je "3" bilo namijenjeno predstavljanju Isusova krštenja i začeca Duhom Svetim, 29. AD, odmah nakon Blagdane sjenica; a "4" je trebao predstavljati Isusovo raspeće, 33. A.D. 3. Travnja.)

Različite Bilješke

Razmak vodoravnih linija na slikovnom prikazu bio je proizvoljan. Tabernakul, prikazan na desnoj strani Plana, preoblikovan je kako bi odgovarao odgovarajućim horizontalnim linijama. Ali proširenje Nivoa **K** u Tabernakul je ukinuto. Veći prostor između nivoa **M** i **L** implicira veliku razliku između ljudske prirode i nebeske prirode.

Krnja piramida, **s**, predstavlja uskrsnuće 144 000 vjernih razreda Nevjeste u božansku prirodu i pridruživanje svome Gospodaru Isusu, **r**, sve dok ne dođe do

“vjenčanja.” Možda se nekad mislilo da je **s** dovršeno 3½ (ili 7) godina nakon Kristova povratka, prije veće faze vremena svjetske nevolje. Ali bolje je sada o tome razmišljati da se to proteže do završetka Nevjeste, netom na početku Armagedona (prikazano sa isprekidanim linijama, #10). Veliko Mnoštvo (ili Velika Gomila), **t**, također je prikazano kako se proteže do Armagedona; samo što će oni uskrsnuti nakon što je 144.000 završeno.

— James Parkinson and Brian Kutscher

Kristov Prvi Dolazak	Kristov Drugi Dolazak
3 Kristovo Krštenje I Začecé Svetim Duhom	7 Kristov Povratak
4 Kristovo raspeće, uskrsnuće, I Pedesetnica (početak Crkve)	8 Početak uskrsnuća svetih (onih koji su već bili zaspali smrtnim snom)
5 Obraćenje I Krštenje Kornelija (poganina)	9 Počinje poziv da se iziđe iz Babilona
6 Uništenje Jeruzalema (I cijele Judeje?)	10 Armagedon

Brojevi 3-6 su namijenjeni označavanju stvari koje su paralelne sa 7-10.

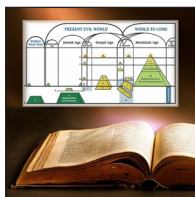
Pitanje o Nivou M

Pitanje (1913) — *Na slikovnom prikazu je Veliko Mnoštvo predstavljeno iznad nivoa M začecé duhom, ali nam je rečeno na gotovoj slici u tipu Tabernakula da će oni biti u stanju dvorištu ispod začeca duhom. Molimo uskladite ovo.*

Odgovor — Slikovni prikaz je slika napretka Crkve prema gore do postizanja Uzvišenog Poziva, a zatim u velikoj piramidi na kraju slikovnog prikaza prikazani su različiti odnosi ovih jednih u odnosu na druge. Ne možemo reći da ga možemo uskladiti sa svačijim umom. Uzmite koliko god možete, a ostalo ostavite. (Knjiga Pitanja, Što je Pastor Russell Rečao, str 315).

Pastorov Savjet O Korisnim Sastancima

„Ako li o nečemu drugačije mislite, Bog će vam i to otkriti” (Filipljanima 3:15).

Biblija nam pne govori posebno kakve Biblijske sastanke bi Kršćani trebali voditi. Pastor Russell predlaže četiri vrste profitabilnih sastanaka: Predavanja, Proučavanje Biblije, Saslušanje Različitih Gledišta i Sas-

tanci Za Svjedočanstva. Iz Studija Svetog Pisma, 6. svezak, stranica 314, čitamo —.

Gdje Gospodin nije položio nikakav jasan zakon bilo bi neprikladno za nas ili za druge da utvrđujemo zakon. Nudimo, međutim, neke prijedloge, naime., da postoje određene duhovne potrebe Crkve koje zahtijevaju posluživanje da:

(1) Uputa je potrebna — za čisto proročka pitanja i također u moralnim doktrinama, i pogledu razvoja Kršćanskih milosti.

(2) Zbog manje ili više različitih metoda u korištenju jezika, i zbog manje ili veće zatupljenosti uma i različitih stupnjeva duhovne percepcije, kako između onih koji su bebe u Kristu i onih koji su zreliji u znanju i u milosti, savjetuje se da se prilike priušte u kojima će se svaki poticati da izrazi svoje razumijevanje stvari koje je naučio, bilo putem čitanja ili slušanja, u namjeri da ako njegovo razumijevanje tih stvari bude neispravno da ga se može ispraviti izjavama drugih na tu temu.

(3) Trebalo bi često imati redovite sastanke na kojima bi bile dane razumno pune mogućnosti bilo kome

Istraživači Biblije Sakupljeni Za Proučavanje

da predstavi ono što on možda vjeruje a da je drugačiji pogled na istinu od onoga koji možda općenito drži i odobrava Ekklesija.

(4) Ne bi trebale biti samo pobožnosti povezane sa svim sastancima Gospodinova naroda, nego iskustvo pokazuje profitabilnost svakog od njih, u saslušanju svoje braće, ispovijedajući ustima, bilo u svjedočanstvu ili u molitvi, njihovu odanost Gospodinu.

Zašto Saslušati Gledište Koje Ekklesija Ne Odobrava?

Iako većina ovih sastanaka izgleda prirodno, broj 3 može se mnogima od nas činiti neugodnim. Koliko je od nas prisustvovalo takvim sastancima? Pastor Russell dodaje objašnjenje (stranica 317-319):

„U prilog našem trećem prijedlogu: Bez obzira koliko smo mi samouvjereni da imamo istinu, svakako bi bilo nemudro za nas tako zatvoriti i zaključati vrata ispitivanja i protivnih izraza tako temeljito isključujući sve ono što se može smatrati pogreškom od strane voditelja sastanka ili od strane cijele skupštine. Samo jedno ograničenje trebalo bi da prevladava do temeljite isključenosti; naime., da okupljanja Novog Stvorenja nisu za razmatranje sekularnih predmeta, svjetskih znanosti i filozofija, nego isključivo za proučavanje božanske objave; i u proučavanju božanskog otkrivenja skupština bi prvo trebala, i to uvijek prepoznati razliku između temeljnih načela Kristovih nauka (koje nijedan član ne smije promijeniti ili izmijeniti, niti dati privolu da ih se stavi pod znak pitanja) i rasprave o naprednim doktrinama, koje moraju biti u potpunosti u skladu s temeljnim načelima. Za ovo zadnje bi trebalo biti vremena da ima punu, slobodnu mogućnost da se čuje, i zato trebaju biti sastanci na kojima se mogu čuti. To, međutim, ne znači da ih se treba slušati uvijek iznova, te da bi nekom pojedincu trebalo dopustiti da zbuni i ometa svaki sastanak i svaku temu s nekom posebnom sporednom mišlju. Neka njegova sporedna misao ima pošteno saslušanje i poštenu raspravu u odgovarajućem trenutku, u prisutnosti nekog dobro utvrđenog u Istini, i ako je isključeno od skupštine kao nebiblijsko, a pokretač misli ne bude bio uvjeren u to, neka se barem suzdrži od nametanja predmeta nakon obavijesti

Crkve duže vremena — možda godinu dana — kada može bez neprimjerenosti zatražiti drugo saslušanje, koje može ili ne mora biti odobreno, već kako bi skupština mislila da je stvar dostojna ili nedostojna saslušanja i istrage.

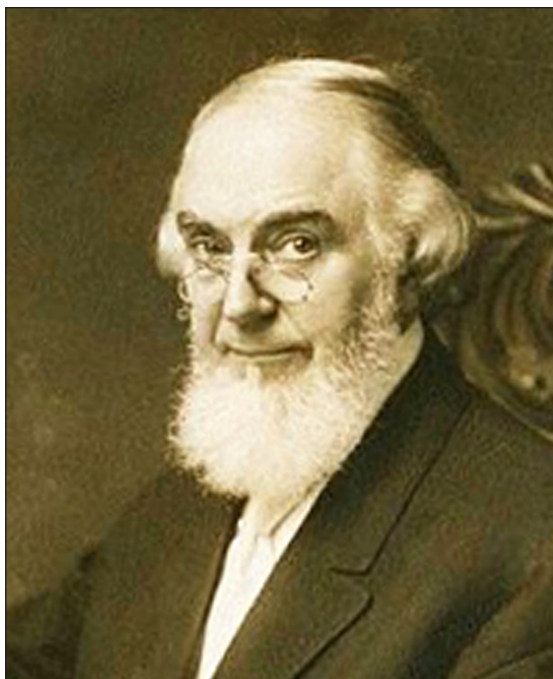
„Ono na što mi potičemo je, da, ako ne bi postojao takav odušak, možemo naići na dvije opasnosti: Jedna, opasnost od pada u stanje koje vidimo da prevladava sada u nominalnim crkvama Nazovikršćanstva, u kojima je nemoguće pronaći pristup njihovim ušima kroz njihove redovite crkvene sastanke, svaka avenija pristupa pažljivo je čuvana. Druga opasnost je, da pojedinac koji ima teo-

riju koja je privlačna njegovom sudu kao istina — bez obzira koliko lažno i iracionalno to moglo biti — nikada se ne bi osjećao zadovoljnim osim ako ne bi imao razumno saslušanje, nego bi to kontinuirano ometalo temu; dok, nakon što je bio razumno saslušan, čak i ako nije uvjeren u pogrešku svog argumenta, on bi bio razoružan što se tiče nepristojnosti nametanja stvari onima koji su već čuli i odbacili njegovu misao.”

Kako Se Sastati Za Saslušanje Drugačijeg Gledišta

Svatko od nas može za sebe odlučiti da li je ovaj savjet dobar, ili nije. Sigurno je da je savjet dobro da Biblija bude tema, a ne svjetovni subjekti. Ipak, osluškujući pokušaje da se uskladi Sveto Pismo, s mišlju za koju smo mi već otkrili da je nebiblijska, može biti teško. Treba li pretpostavljena “greška” imati saslušanje? i je li to gubljenje našeg vremena?

Ako ekklesija ne dopušta drugačiji pogled na Sveto pismo, kako se ta ekklesija razlikuje od Babilona iz kojeg su Kršćani bili prozvani? Stoga, da li Gospodin poziva Kršćanina da sada izade iz te ekklesije?

Razuman savjet

Spomenuti drugi razlog je da bi pojedinac teško mogao biti zadovoljan osim ako njegov pogled nije imao razumno saslušanje. Takvom bi sastanku trebali nazočiti neki koji su dobro upućeni u Sveto Pismo; tako da se može raspravljati o prednostima i nedostacima nakon njegovog izlaganja. Izlagatelj će imati priliku da se čuje. Bilo da ga tko navede da se predomisli ili ne, za i protiv će se čuti. I ostali članovi ekklesije će tada znati koji Biblijski reci podržavaju stav, a koji ne.

Koliko često bi se trebali održavati takvi sastanci? Ako ekklesija želi čuti više, mogu to tako reći. Ili ako ekklesija želi, izlagatelj može sačekati šest

mjeseci ili godinu dana da zatraži ponovo pokrenuti stvar. Koliko često treba održavati ove “često redovite sastanke”? Pastor Russell nije sugerirao. Jednom godišnje ne bi se kvalificiralo kao “često.”

S druge strane, možda bi ga jednom tjedno učinilo dominantnim u manjim ekklesijama. Možda jednom u dva ili tri mjeseca sastanak može biti otvoren za različite zahtjeve pojedinaca. Ali u konačnoj analizi to je odluka ekklesije. Možda će naknadno iskustvo sa takvim sastankom sugerirati hoće li to biti duže ili kraće razdoblje.

Stupnjevi Važnosti

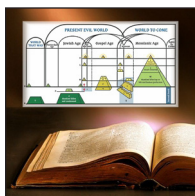
Pastor Russell razlikuje “između temeljnih načela Kristovih nauka i rasprava o naprednim doktrinama.” Ono što on definira kao “temeljna načela” — temeljna i neophodna — raspravlja se u sljedećem članku, dok ono što on definira kao „napredne doktrine” raspravlja se u kasnijem članku ispod. Misli na koje nemaju primjene na Kršćanina u njegovim postupcima, koliko god zanimljive te misli mogu biti, također se raspravlja.

Temeljna Načela

„Ova dva članka, izdana 1. Kolovoza 1913,
zadiru u dušu i ostaju poučna sve do našeg vremena.

Zašto Postoji Raznolikost Među Božjim Narodom

„Jer tko tebe čini drukčijim od drugoga? A što li imaš što nisi primio?“ (1. Korinćanima 4:7).

DOK je istina da se svi ljudi rađaju s neotudivim pravima i prednostima, ali nijedan čovjek nije rođen bez grijeha. Sveto Pismo vrlo ispravno izjavljuje da je rasa u Adamu prodana pod grijeh prije šest tisuća godina. U tom smislu, stoga, nismo rođeni slobodni, nego robovi grijeha. Niti se rađamo jednaki. Ne postoje dvije osobe potpuno iste po mogućnostima, talentu i sposobnostima. Razlikujemo se jedni od drugih. Bog nije stvorio neke bolje, a neke lošije — neke bogato obdarenima a neki manje bogato obdarenima. Trebamo uzeti Biblijsku izjavu o podrijetlu čovječanstva, i razumjeti da je Bog stvorio Adama savršenim. Sve nesavršenosti koje opterećuju ljudsku rasu su rezultati procesa umiranja. Grijeh je učinio da se svi razlikujemo, dakle, od izvorne slike i prilike Boga. Sotona je doveo do ove razlike preko majke Eve.

U našem tekstu, međutim, apostol Pavao ima na umu Novo Stvorenje u Isusu Kristu — novi poredak — među čijim članovima postoji razlika. Neki u Crkvi imaju mnogo talenata, drugi, malo talenata; neki imaju posebne talente, drugi imaju obične talente. Ali Sotonu se ne tereti da je dao veće ili manje talente ovima.

Apostol Pavao

Apostol kaže da je Bog taj koji je postavio različite članove Tijela kako mu se sviđjelo; i da to oboje i ovo postavljanje ili raspodjela različitih članova Tijela i donošenje različitih stupnjevi ploda su manifestacije Božje milosti u našim srcima. Tako smo napravljeni da se međusobno razlikujemo.

Uzrok Raznolikosti Postignuća

Stvar rasta u Duhu Svetom je ona koja u velikoj mjeri ovisi o revnosti svakoga da spoznaju, da vrše, volju Božju. Stavljani smo u Kristovu školu da učimo od njega. Neki uče brže, drugi manje brzo. S obzirom na to da uče, imaju veće mogućnosti i blagoslove. Svima je dana mjera Duha Svetoga — svima je dat neki blagoslov. Oni koji su željni spoznati volju Gospodnju i proučavati je rastu brže, a time i imaju više Duha Svetoga. Ovi su revni vršiti Gospodnju volju. Njihov napredak se ne može pripisati u potpunosti njima, nego posebno naklonosti od Boga.

Apostol dalje kaže: Vi ste Božje djelo; “Bog je taj koji djeluje u vama i htjeti i činiti na Njegovo dobro zadovoljstvo.” Taj posao ne bismo mogli obaviti sami. Snaga što djeluje u nama je od Boga. On priprema slavni Hram. On je osigurao tko će biti glavni kamen temeljac ovog Hrama, i koji će biti članovi klase Hrama. Nismo mogli sami izabrati mjesto. Ali u Božjoj providnosti smo se svi odazvali na poziv da budem živi kamen. Kamenje je bilo prvo izrezano iz mračnog kamenoloma, a sada ono se oblikuje i priprema za mjesta u slavnoj građevini.

Raznolikost Druge Vrste

Veliki Predradnik radi posao na nama. On nas kleše i oblikuje. On nas čini onim što jesmo. Shodno tome ne treba se hvaliti. Postoji određena količina osobnosti povezane sa svakim, međutim, i ako ima previše vlakna koje ide poprijeko od redovnog smjera vlakana u kamenu, on će biti napušten. Kao što apostol Petar opominje, trebamo se poniziti pod moćnu ruku Božju, da nas uzvisi u dogledno vrijeme. Podsjeća nas i isti Apostol da trebamo gledati na Boga i dati Mu hvalu za sve što imamo i što jesmo (1. Petrova 5:6; 4:11).

Mi smo suradnici s Bogom. Dajemo Bogu hvalu da nas je učinio da se razlikujemo od našeg bivšeg ja, da nas tako čini svakim danom sve više različitima i da će

On nastaviti s dobrim djelom kako dani prolaze i kako nastojimo vršiti Njegovu volju. Što imamo od samih sebe? Ništa! Bili smo potpuno mrtvi kroz neposlušnost oca Adama; rođeni smo u ovom stanju, bez prava na vječnost život. Ali Bog ima Plan koji je svijetom raširen u svojoj shemi blagoslova. On je ponudio blagoslove najvišeg obilježja ovog Plana nama, te nas unaprijed pozvao da Mu dođemo prije svijeta. A to primamo preko Njegove milosti.

Doktrine Više ili Manje Važne

POSTOJE određene značajke doktrina Krista koje su temeljne i neophodne, a bez kojih nitko ne bi bio prepoznat od Gospodina kao jedan od njegovih sljedbenika. Postoje i druge značajke koje bi se činile korisnima, dobrima, blagoslovljenima, ali ne temeljnima — nisu bitne za članstvo u Tijelu Kristovom. Dobri, sveti su od Pedesetnice do sada uživali u temeljnima.

Mi, ista klasa sada, imamo iste temeljne doktrine, a dopušteno nam je imati i druge prednosti, istine, “hranu u pravo vrijeme,” za naše jačanje. Ovo posljednje nije potrebno — bitno za naše članstvo u Tijelu Kristovom; inače naši praoci koji ih nisu imali ne bi bili članovi Krista, i ne bi bilo Kristovog Tijela stoljećima.

Temeljna teorija Pomirenja je kako slijedi:

(1) Svi ljudi — sva Adamova djeca — su grešnici.

(2) Nitko se ne može pomiriti s Bogom bez žrtve Otkupitelja.

(3) Isus je došao na svijet da bude ta Žrtva — i kasnije primijeni tu cijenu otkupnine za grijeh svijeta.

(4) Na temelju vjere u Otkupiteljevo djelo, vjernik se može posvetiti Božanskoj službi, u prihvaćanju božanske pozivnice, “Prinesite svoja tijela kao živu žrtvu.”

(5) Radeći tako, vjernik može — sve do vremena upotpunjenja broja Izabranih — ostvariti punu sigurnost vjere da će njegova žrtva biti prihvaćena od Oca; i da će on primiti udio u pomazanju svetoga Duh — začće.

(6) Takvi koji ispunjavaju ove uvjete trebaju biti prihvaćeni kao braća u najvišem smislu termina. Činilo se da je ovo uvijek bilo potrebnim, i više od toga mi vjerujemo da danas nije potrebno. Ali ako zbog našeg povoljnog vremena mi imamo više znanja, mi možemo također imati i odgovarajuće kušnje, koje će naše veće znanje nadoknaditi.

Naš savjet Gospodinovom dragom narodu svugdje je da ne stavljaju jaram jedan na drugog, izvan temelja navedenih gore — da inače stoje slobodni, i ostave

Adam i Eva, roditelji svega čovječanstva

svakog drugog slobodnim, a zajedništvo i slaganje koliko god mogu jedno s drugim.

Ako postoji sklonost da tiskamo jedan drugoga oko onog što je više od ove osnovne vjere, i ako se bude smatralo potrebnim odvojiti zbog napretka bilo koje od strana, onda bi nesumnjivo umjesto neprekidne svade razdvajanje bilo mudar pravac.

Ne kritiziramo stavove nikoga. Svatko ima savršeno pravo držati sve ono u što želi vjerovati da Biblija poučava, a naši stavovi jesu bez sumnje dobro poznati svim našim čitateljima. Ukratko rečeno, oni su sljedeći:

(1) Da je onaj koji je sagriješio bio Adam, te da su on i svo njegovo potomstvo bili uključeni.

(2) Da je Otkupitelj bio neophodan, da je Isus postao taj Otkupitelj i “dao samoga sebe kao otkupninu za sve.”

(3) Da je Bog pozvao neke od otkupljenih grešnika - da ne budu cijena otkupnine, niti da otkupljuju ikoga drugog, nego — biti suradnicima Otkupitelja, članovi njegova Tijela, njegova Nevjesta.

(4) Uvjeti pod kojima ovi mogu imati zajedništvo jesu da će ih Isus kao veliki Zagovornik prihvatiti kao Svoje članove — njihovo tijelo kao Njegovo tijelo — i da će im On pripisati dio svoje zasluge koji bi im došao kao članovima Adamske rase. Onda su pravno opravdani od svih nedostataka, slabosti i nesavršenosti koje su oni naslijedili; i budući su njihove volje i sve njihove preostale moći i talenti posvećeni, njihova žrtva može biti prihvatljiva Bogu — kao dio prinosa za grijeh od strane velikog Prvosvećenika.

(5) Sudjelujući tako u Otkupiteljevoj smrti, oni imaju prednost da sudjeluju u njegovom životu, kroz Prvo

Uskrsnuće. Otkupitelj sada ne primjenjuje njegove zasluge na svijet, osim novo prihvaćenih i dodanih članova. On će provesti Božanski Program, i žrtvovati sve svoje članove prije predstavljanja, na kraju vijeka, zasluge njegove žrtve za grijeh cijelog svijeta, i time će za njih zapečatiti Novi Savez.

Prema našem sudu, mnogi griješe pridavajući veliku vrijednost žrtvi Crkve; dok druga draga braća griješe, mislimo, u tome što oni ne vide nikakvu vrijednost u žrtvi Crkve, niti da joj je dopušten udio u Gospodarevom žrtvovanju uopće. Nama se to čini kao zamah njihala od jedne krajnosti do druge krajnosti; dok naš pogled leži u središtu, kao što smo mi izjavili stvar.

Ako nakon potpunog razmatranja ovih pitanja, razred smatra da se ne može složiti i da bi bolje napredovali kao dva razreda mi bismo se složili u vezi tog zaključka da je mudar, koliko god nam bilo žao zbog potrebe podjele. Takva odvojenost ne bi nužno otuđila bilo koji razred od Gospodnjeg naroda, niti od Društva, jer i jedni i drugi priznaju Isusa kao njihovog Otkupitelja, i oboje priznaju da je njegova krv prvenstveno djelotvorna.

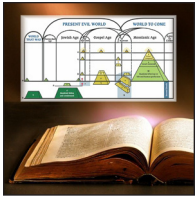
— *Pastor Charles Russell, Stražarska Kula, R5284*
(oba članka)

Isus, naš Učitelj i Otkupitelj

Doktrina Čistog Življenja

„Očistite se, vi koji nosite posuđe GOSPODNJE!” (Izaija 52:11).

Postavka za naš tematski tekst u Izaiji 52:11 je fascinantna na nekoliko razina. Izaija je živio u vrijeme Asirskog zarobljeništva Izraela. Međutim, on je preurekao babilonsko ropstvo koje slijedi (Izaija 39:5-7), Babilonsko svrgnuće od strane Kira (Izaija 46:11), i obnovu Izraela od zarobljeništva (Izaija 52:9). Prvobitno je Nebukadnezar odnio u Babilon blago iz Hrama (2. Ljetopisa 36:18). Međutim, s osvajanjem Babilona od strane Kira, ne samo da su Izraelovi sinovi oslobođeni, nego je Kir vratio blago hrama - posuđe Jehovino — da se vrati u Jeruzalem (Ezra 1).

Detalj u proročanstvu je izvanredan. Gospodin preko proroka kaže: „Odlazite vi, odlazite, idite odande, ne diraj te nečiste stvari; izidite iz nje (Babilona); očistite (ili pročistite) sebe, vi koji nosite Jehovino posuđe” (Izaija 52:11 RVIC). To je bilo posebno zaduženje svećenika i levita da nose posuđe iz kuće Gospodinove (2 Ljetopisa 5:4,5).

Svećenici i leviti bili su u zarobljeništvu, neki možda cijeli život, i bili su u opasnosti da se asimiliraju ili kompromitiraju po udobnosti, blagostanju i lažnom obožavanju Babilona. Zanimljivo, u Ezri 2 i Knjizi Nehemije, vratilo se manje od 50 000 Židova u svoju domovinu; većina je u početku ostala u Babilonu.

Za razliku od Egipatskog egzodusa, Izraelci nisu trebali ništa uzeti od Babilonaca, uključujući njihove idolopokloničke metode. Oni koji su trebali nositi posuđe Gospodnje trebali su se očistiti. Možda nisu sudjelovali u idolopokloničkim praksama, ali mogli su biti blizu kompromisa. Možda je čišćenje bilo nešto slično ritualnom čišćenju opisanom u Brojevima 8, pranje sebe i svoje odjeće i prinošenje žrtvi.

Koristeći ovo kao pozadinu, apostol Pavao kaže u 2. Korinćanima 6 i 7 da on želi da problematična crkva u Korintu sluša njegov savjet i da ne budu u nejednakom jarmu s ne- vjernicima. On savjetuje, kakvo zajedništvo pravednost ima s nepravednošću, kakav Krist ima sklad s Belijalom, ili hram Božji s idolopoklonstvom?

Crkva je hram Božji, i on dodaje: “U njima ću stanovati i hodati među njima, i ja ću im biti Bog, i oni će buditi moj narod. Zato kaže: ‘Izađite između njih, i odvojite se, govori Gospodin, ne dirajte u nečisto i ja ću vas primiti blagonaklono. I bit ću otac vama, i bit

ćete moji sinovi i kćeri,’ kaže Gospodin Svemogući. Stoga, imajući ova obećanja, dragi ljubljani, očistimo sebe od svake nečistoće tijela, ponašanja, i duha, misli, usavršavajući svetosti u strahu (ili strahopoštovanje) od Boga” (2. Korinćanima 6:13 -7:1 KJV parafrazirano).

Možda Pavao djelomično ponavlja ono što je on rečeno u 1. Korinćanima 10, upozoravajući braću da ne sudjeluju u gozbama idolopoklonstva (1 Korinćanima 10:20, 21). Neki su možda pomislili da bi u svojoj liberalnosti mogli najbolje utjecati na svoje bližnje za dobro, ne uzimajući u obzir ludost. Stoga ih je Pavao osobno upozorio i razotkrio loš utjecaj koji bi to bilo kao svjedočanstvo. Upozorenje na bilo kakvu naizglednu povezanost s idolopoklonstvom za današnje Kršćane je manje doslovna briga, a više stvar principa nemati ništa što uzima prioritet u nečijem srcu i umu nad ljubavlju prema Bogu. Bilo da se radi o poslu, obitelji, prijateljima, hobijima, glazbi, sportu, televiziji, internetu, igrama ili novcu. To je bilo što što obožavamo, što Webster definira kao „voljeti ili diviti se prekomjerno.”

Primamljivosti Tijela I Svijeta

Pavao uključuje idolopoklonstvo kao jedno od djela tijela u Galaćanima 5:19-21. Sklonost pale ljudske prirode je udaljiti od Boga prema vlastitom intere-

Zerubabel sa Izraelskim povratnicima

su. Ovo može dovesti do nekih vrlo ponižavajućih ponašanja.

Na Pavlovom popisu djela ili ponašanja tijela, s idolopoklonstvom, uključuje i čarobnjaštvo (grč. pharmakia, prvenstveno što znači korištenje droga), nemoral, ljubomora, svakakvi sukobi s drugima, pijanstvo i uživanje u poganskim festivalima.

Ovo je bilo ozbiljno upozorenje da se ne popušta društvu i ponašanju u kojem su se rani Kršćani našli. Danas, Kršćanin može živjeti u drugom okruženju ali je još uvijek jednako izazvan da ne bude kompromitiran današnjom kulturom — kulturom lakoće i ravnodušnosti, materijalizma i hedonizma. Ovo je suprotno Kristu sličnom posvećenju i žrtvi.

Nasuprot djelima tijela, Pavao je ohrabrio Galaćane (Galaćanima 5:22-26), tražiti plod duha, uključujući ljubav, radost, mir, dugotrpeljivost, dobrota, ljubaznost, blagost, vjernost, krotkost i samokontrolu.

Proces odlaganja starog čovjeka, putova pale ljudske prirode, i oblačenja novog čovjeka, duhom začetog novog stvorenja (Efežanima 4:22,23), je kroz čišćenje, pranje i djelo pročišćenja s kojim se preobražavamo, mijenjamo, obnavljanjem novog uma, uma Kristovog (Rimljanima 12:2). “Iako vanjski čovjek propada, ali unutarnji se čovjek obnavlja iz dana u dan” (2 Korinćanima 4:16 KJV parafrazirano). U Efežanima 4:23 Pavao ponovno potvrđuje proces obnove uma, govoreći: “Obnovite se u duhu svoga uma.” Da bismo to učinili, u Filipljanima 4:8 (KJV parafrazirano) potiče nas na razumijevanje važnosti posvećenog razmišljanja, „Konačno, braćo, što god je istina, koje god sve stvari su časne, kakve god stvari su pravedne (i prave), kakve god stvari su čiste, što god bilo lijepo, bilo što što je na dobrom glasu (ili na ugledu); ako postoji je bilo koja vrlina (ili izvrsnost) ili bilo što vrijedno Hvale, razmišljate o ovim stvarima.” Nastavljajući u retku 9: „Stvari koje ste naučili, primili, čuli i vidjeli, ako ih prakticirate Bog mira bit će s vama.” On govori da će Gospodin biti s nama, ako smo mi s Gospodinom. Ako prakticiramo posvećeno razmišljanje o svemu dobrom što je nabrojano, postat ćemo sve se više preobraženi u lik Gospodinov.

Pavao u 2. Korinćanima 10:3-5 kaže da iako mi hodamo u tijelu, mi se ne borimo na način tijela. Oružje Kršćanskog ratovanja nije od stare prirode, njego silno od Boga za rušenje stare prirode koju uspoređuje s utvrđenim uporištem. Štoviše, dodaje, moramo srušiti ili uništiti maštu (grčka riječ znači racionalizacija), svaku visoka stvar odnosno barijeru koju stara priroda može podići protiv spoznaje o Bogu. Zatim, on nam odsječno govori da Kršćanin mora nastojati dovesti

Blaženi su čisti u srcu.

svaka misao u zarobljeništvo u poslušnost Kristu. Proširujući Pavlove misli, ako se Kršćani uvijek nađu racionalizirati svoje misli, riječi ili djela trebali bi zastati kako bi razmislili je li ovo od stare prirode ili je u skladu sa znanjem o Bogu.

Teško je dovesti svaku misao u poslušnost Kristu, kao što će svi koji to žele učiniti potvrditi. Kontinuirani napor da se to učini donosi Kršćaninu bolje razumijevanje o sličnosti s likom Božjim. Kao i sve dobro vježbanje, s praksom bi trebalo postati lakše. Razmišljati o svemu što je istinito, časno, pravo, čisto, lijepo, dobrog izvješća, i onome što je čestito i hvale vrijedno, je oplemenjujuće. Suprotstavlja se niskim instinktima koristoljubivih putova pale ljudske prirode. U našem tekstu Filipljanima riječi “što god” i “bilo što” se koriste. To nas potiče da tražimo ove lijepe vrline i, gdje god ih nalazimo, da cijenimo „iskru božansku,” kreposti i dobrote u svim ljudima gdje god ih vidimo.

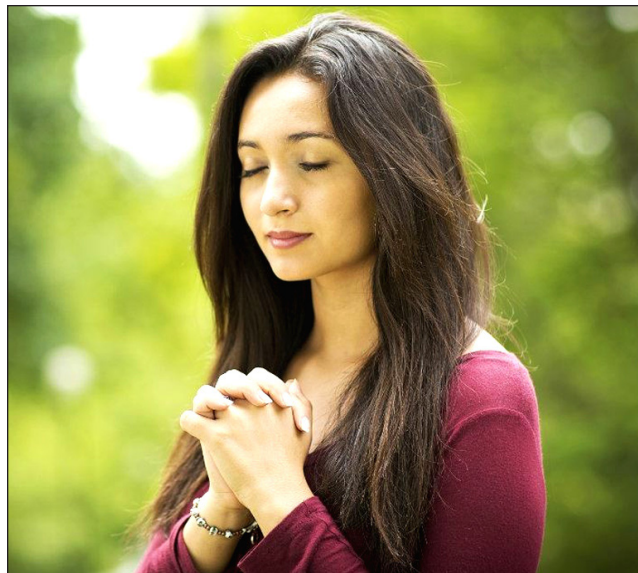
Čisto Razmišljanje Prethodi Čistom Razmišljanju

Razmišljati o svemu što je istina, znači izbjegavati pristranosti i izobličenja; čuvati se poluistina i pretjerivanja. Razmišljati o svemu što je časno, znači tražiti najbolje u drugima; ne osuđivati druge strogo zbog onoga što im nedostaje. Misliti na sve što je ispravno ili pravedno, treba biti pošten; pripisati integritet drugima; ako sve ostalo iznevjeri imaj na umu Isusove riječi u Mateju 7:1-5 da ćemo sudom biti sudeni s kojim sudimo. Razmišljati o bilo čemu je čisto je sredstvo da ne budemo kontaminirani s utjecajima svijeta, tijela i đavla. Vježbanje čistoće misli uvelike će pomoći razvoju čistog karaktera. Isus je rekao, “Blago čistima u srcu

jer će vidjeti Boga” (Matej 5:8). Što ne biste učinili da se poklonite u Božjoj prisutnosti?

Misli na sve što je lijepo, a ne neljubazno, gnjevno, svadljivo ili bilo kakvu ružnoću grijeha. Bilo je rečeno da bi nas milost trebala učiniti milostivima. Razmišljajte o svemu što je dobrog izvještaja, vjerujte u najbolje o drugima, radujte se promociji drugih. Također je vrijedno napomenuti da neki upućuju da je ispravno značenje Grčkog govoriti dobro o drugima, izgrađivati jedni druge u našoj presvetoj vjeri, ohrabrujući druge dajući im do znanja da vjerujemo u njih, u Gospodina. Konačno, ako ima išta od vrline i hvale vrijedno, razmišljajte o ovim stvarima. Zadržavajte se na ovim stvarima, učinite to prilikama za duboko razmišljanje, vježbajte stalno razmišljanje o tome, i one će postati navika razmišljanja.

Takvo razmišljanje je preobražavajuće, od stare prirode u novu. Takvo čišćenje i preobrazba je moguće samo Božjom milošću u Kristu. Kroz Božji duh i Njegovu riječ, 1. Petrova 1:2 i Ivan 17:17, navode da smo mi posvećeni Duhom i istinom. Grčka riječ za posvećenje nosi tu ideju očišćenog ili pročišćenog za posvećenu službu Bogu. Efežanima 5:25, 26 kaže da je Krist volio crkvu i dao sebe za nju, pa da je on posveti ili očisti, za Božju službu, očistivši je, izbistrivši je ili pročištivši pranjem u vodi riječi. Sveto Pismo, Božja riječ, djelovat će očišćujuće ako uronimo u njega. Ono će nam pomoći preobražavajući nas kada razmišljamo o uzoru našeg Učitelja, kakav nam je pokazao o Ocu. U Svetom Pismu ćemo naći sve što je potrebno za naš razvoj, inspiraciju, uputu, ispravljanje i sve što će nam pomoći da spoznamo i vršimo volju Božju. Petar nam govori da nam je Božja božanska moć dala sve

Čisto razmišljanje vodi do čistog življenja.

što je potrebno što se tiče života i pobožnosti, kroz istinsko znanje onoga koji nas je pozvao svojom slavom i izvrsnošću (2 Petrova 1:3,4). Ovime nam je Bog dao nadasve velika i dragocjena obećanja, da po njima možemo postati dionici božanske prirode.

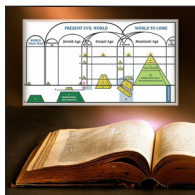
Poput starih svećenika i levita koji su imali prednost nošenja posuda Gospodinovim, imamo prednost nositi Gospodinovu istinu iz Svetog Pisma. Budimo čisti mi koji smo dobili tako svetu dužnost.

Istražuj Sveto Pismo, jer ćemo u njemu pronaći obećanja Božje ljubavi i milosti da nam pomogne u svakom trenutku potrebe, da ostvari očišćujuće i preobražavajuće djelo na slavu Božju.

— Brent Hislop

Doktrina O Postupanju Prema Drugima

„Uvijek slijedite ono što je dobro i među sobom i prema svima” (1 Solunjanima 5:15).

Apostol Pavao kaže: „Dakle, dok za to imamo priliku, učinimo dobro svim ljudima, a posebno onima koji su ukućani vjere” (Galaćanima 6:10).

Jesmo li razmišljali da je ono što činimo za druge doktrina naše vjere? Mnogi Kršćani imaju ideju da kada im se ukaže prilika za pomoći, oni odgovaraju sa savjetima, materijalno, a možda i financijski. To su dobre stvari, a ponekad i potrebne, učiniti čak i sa svjetovnog stajališta.

Zanimljiva je studija pogledati naše doktrine, načela naše vjere. U pregledu nekoliko publikacija o ovoj vrlo važnoj temi o činjenju dobra, utvrdili smo da je to elementarno za naše vjerovanje i da su mu pripadajuće radnje priložene. I površinsko i dublje značenje, jedno je od najmoćnijih i najbitnijih zahtjeva za sve koji su temeljito posvećeni našem Nebeskom Ocu.

Oni koji su svoje živote posvetili Gospodinu bi trebali imati dublje razumijevanje i odgovornost u pogledu “činjenja dobra.” U naše napore da slijedimo od našeg nam Boga dane upute, mi odgovaramo pružanjem osnovnih potreba, fizičkih i mentalnih, drugima oko nas. Ali naš je zadatak primjenjiv na sve ljude. Kako bismo mogli biti od pomoći svim ljudima, ne samo u našim mjestima, gradovima, zemljama, nego svim ljudima na svijetu? Moramo početi na male načine — sa samima sobom. Naš stav i želja moraju biti razvijeni za promatranje i traženje mogućnosti, a zatim djelovati u mjeri u kojoj nam to dopuštaju naše sposobnosti. Da bi činili dobro, mora postojati oboje i namjera i napor. Moramo to učiniti ne samo kada je to zgodno, niti da to činimo da bismo profitirali ili da povećamo našu slavu, koja bi mogla zadvojiti ponos. Ako imamo priliku činiti dobro, trebamo to činiti s radošću, zahvalni Gospodinu za prednost. Da, košta nas vremena i energije, ometanja naših planova, i možda nas koštati financijski. To je žrtva davanja. Matej 6:3 kaže: Nego kad ti daješ milodar, neka ne zna tvoja ljevica što čini tvoja desnica, kako bi tvoj milodar bio u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, on sâm će te javno nagraditi!”

Pravilna primjena posjedovanja zdravog uma bi također diktiralo odgovarajuću ravnotežu u pružanju

sebe drugima. Mi možemo prepoznati duh naših palih bližnjih i tako razaznati odgovarajući opseg naše uključenosti. Imamo i naredbu da „potrudite se da svojoj vjeri dodate krepost” (2. Petrova 1:5). Trebali bismo biti poznati po našim ljubaznim i moralno dobrim karakterima.

Mi puštamo da naše svjetlo zasja pred drugima, tako da oni mogu vidjeti naša dobra djela i proslaviti našeg Oca na nebesima (Matej 5:16). Naša djela i stav moraju upućivati u smjeru našeg Nebeskog Oca, i dati čast i slavu Njegovom karakteru. To je razlog zašto radimo stvari koje radimo — zašto se toliko trudimo razviti da se naši karakteri suobličie Njegovom Sinu Isusu. Ivan 13:35 glasi, „Po ovome će svi znati da ste moji učenici, ako imate ljubavi jedan za drugoga.” Ova ljubav za sve primjer je kojeg je ostavio naš Gospodin. Po našim djelima, i u sebi i za druge; bit će to očito svakome s kim dolazimo u kontakt. Hebrejima 13:15 kaže, „Po njemu dakle neprestano prinosisimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana što hvale ime njegovo.”

Svi smo se susretali s pojedincima koji izražavaju vrlo negativan i nizak karakter kao rezultat čovjekovog pada. Ne bismo smjeli uzvraćati zlo za zlo (Rimljanima 12:17). Umjesto toga, mi preobražavamo našu prirodnu reakciju u totalnu poslušnost zakonu ljubavi. Prema tome, mi uzvraćamo na zlo s dobrim. (Rimljanima 12:21). “Zato, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga. Jer čineći tako,

Ponizni ljudi pomažu drugim ljudima.

razbuktijele žeravice zgrćeš na njegovu glavu” (Rimljanima 12:20). Potonji dio ovog stiha ne znači da razbjesnimo njihovo razmišljanje, nego sasvim suprotno. R5145:6 (kao što je parafrazirano u “Expanded Comments”), “Pomalo ćemo ovo raditi onima koji nas sada progone blagoslivljajući ih, otvarajući oči njihovog razumijevanja, i pomažući im da napreduju do većeg znanja o Bogu.” Nije stvar u tome da mi ne vidimo zlo, mi to često vidimo, ali razdvajamo zli čin od pojedinca. Mrzi grijeh i ljubi grešnika! Naš će nebeski Otac biti sudac, i njegov sud bit će savršen u svakom slučaju.

Gledajući Mateja 22:39, „Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe” ljubiti znači brinuti se za naše prijatelje i poznanike u društvenom ili moralnom smislu. Nastavljajući u Marku 12:31 (KJV), „A druga je slična ovoj: ‘Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!’ Druge zapovijedi veće od ovih nema.” Ovi odlomci su druga zapovijed koju je naš Gospodin uveo za nas. Ova zapovijed je dalje objašnjena u Jakovu 2:8, „Ako li izvršavate kraljevski zakon prema Pismu: “Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe”, dobro činite.” Ovi reci podižu odgovornost “činjenja dobra” na višu razinu, od prijedloga, na zapovijed Gospodnju njegovom narodu. Luka 6:35 dodaje: “Nego, ljubite neprijatelje svoje, i činite dobro, i pozajmljujte ne nadajući se ničemu, pa će vam biti velika nagrada, i bit ćete djeca Svevišnjega. Jer je on dobrotiv prema nezahvalnima i zlima.”

Usporedba O Dobrom Samarićaninu

Još jedan primjer i ilustracija naših odgovornosti su jasno navedeni u Luki 10:25-37. Kad je Isusa pitao odvjetnik, vjerojatno od saduceja, o nasljeđivanju vječnog života i tko mu je bližnji, Isus je odgovorio sa situacijom koja je postavila poučno pitanje ne samo za ovog pojedinca, već za sve njegove sljedbenike kroz cijelo Doba. Da parafraziramo: Čovjek, koji je bio na putu za Jerihon, bio je opljačkan i teško pretučen. Kada su svećenik, i kasnije levit, koji su bili na istom putu iz Jeruzalema, naišli na čovjeka, prošli su pored njega, ne čineći ništa za njega.

Vjerojatno su se smatrali važnijima od ovog jasnog pojedinca. Budući posvećeni službi Božjoj u hramu, svećenik i Levit su se bojali da će biti kontaminirani čak i dodirivanjem oboljelog. Kad bi žrtva umrla, bila bi nečista sedam dana (Brojevi 19:11). Samarijanac, na koga su Židovi gledali s visoka, došao je uz put i sažalio se na čovjeka. On se pozabavio s njegovim ozljedama, očistio ih i odveo ga u gostionicu. Nakon što se toliko pobrinuo za njega, Samarijanac je platio za njegovu brigu i čuvanje i ponudio da bude odgovoran za sve dodatne troškove.

„Isus ... prošao čineći dobro” (Djela 10:38).

Nakon ove priče, pitanje i odgovor koje je Isus dao prodiru duboko u naša srca. Svaki put kada prolazimo pored pojedinca koji prosi ili onoga kome je potrebna pomoć, ovaj odlomak bi nam trebao pasti na pamet. Kako reagiramo u naše dane? “Ako cijenimo koncepciju pravog bližnjeg koju je naš Gospodin dao, onda pridržavamo se Zlatnog pravila” (R5699:6).

Hebrejima 13:16 kaže: „A dobročinstva i zajedništva ne zaboravljajte, jer takve žrtve Bogu ugađaju.” Da bi se proslavilo našeg Nebeskog Oca, tada Mu moramo služiti u pravednosti. Moramo pokušati služiti dobrim namjerama i čistim djelima kada nudimo svoje žrtve Njemu.

Kada Galaćanima 6:10 kaže: “činite dobro svim ljudima”, to nadilazi zemaljsku primjenu, te bi trebalo ući u naše uzvišenije misli i odgovornosti. U Emphatic Diaglottu, na Grčkom u ovom odlomku postoji određeni članak prije „dobro,” prevodeći usmjerenu primjenu, a ne sveobuhvatno značenje “dobro.” Što bi ovo moglo označavati? Galaćanima 6:10 počinje riječima “Dakle.” Stoga se apostol Pavao poziva na ono što je prethodno rekao u prvom retku, vraćajući našu pozornost na početak poglavlja Kome se on obraća u ovom odlomku?

“Braćo” je prva riječ. Nakon predstavljanja našeg posvećenja našem nebeskom Ocu, nazivamo se braćom i sestrama u Kristu. Ali možemo proširiti opseg i uključiti one koji tek dolaze do spoznaje Očeve istine, cijeli dom vjere.

Svjedočenje Karaktera Našeg Nebeskog Oca

Iz ovih tekstova Svetog Pisma zaključujemo da naše vladanje prema ima biti svjedočanstvo o karakteru Našeg Nebeskog Oca i njegovim planovima i namjerama za sve ljude, posebno za kućanstvo vjere. Za one koji su zainteresirani za dolazak bliže svom Stvoritelju, onima koji su u Kristovoj školi i možda trebaju naše ohrabrenje i usmjeravanje sa Svetom Riječi, mi moramo biti pripremljeni, spremni i voljni na žrtvu. 2. Timoteju 3:16,17 glasi: „Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za nauk, za ukor, za popravljanje, za upućivanje u pravednost, da čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo.” Mi trebamo i alat [Sveto Pismo] i obuku da znamo koristiti ga.

Mi trebamo biti posude koje Naš nebeski Otac koristi za usmjeravanje drugih u istinu. Stoga Izaija 52:11 (KJV) kaže: “Budite čisti, vi koji nosite posude Gospodnje.”

Naš život može biti jedina Biblija koju će naši bližnji ikada pročitati.

Često, jedino svjedočanstvo koje možemo dati je naš samo žrtvovanje za druge, našim djelima, umjesto izgovorena riječ. Razumijevanje od drugih se ponekad cijeni samo u osnovnim uvjetima, tako da naša komunikacija mora biti prikladna svakom pojedincu. Mi smo ambasadori našeg Nebeskog Oca; pa moramo naučiti komunicirati drugima Njegov karakter, planove i namjere s Njegovim vodstvom i brižnim nadzorom, našim

Drugi mogu vidjeti Boga kroz nas.

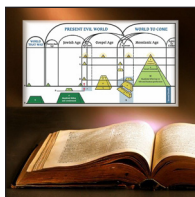
životima u javnosti, kao i privatno sa našim obiteljima i prijateljima. Našim prijateljima, mi se učimo predstaviti i Isusa i njegova Oca, i predstaviti ih na način koji predstavlja njihove brižne karaktere; i pozivamo naše prijatelje upoznati ih na osobniji način. Ovo je “dobro” koje trebamo neprestano prakticirati i za što smo u konačnici odgovorni.

Vjera živi, ne po djelima nego u djelima.

(Johann Wessel-Gansfort,
1419-1489, Netherlands)

Doktrina O Svjedočenju

„Zato idite i poučite sve narode ” (Matej 28:19).

Kao Kršćani, mi jasno slijedimo Krista Isusa, našeg Gospodina i Spasitelja. Jedna od prvih stvari koje je Isus učinio kada je bio trideset godina starosti nalazi se u Luki 4:17. On je otišao u svoj rodni grad

Nazaret u sinagogu gdje je bio odgojen. Na Šabat mu je uručena knjiga Izaije za čitati odakle je odabrao 61. poglavlje i pročitao retke 1 i 2. I Isus je pročitao, „Duh Gospodina BOGA na meni je, zato što me je pomazao da propovijedam radosnu vijest krotkima. Poslao me je da povijem one *koji su srca slomljena*, da proglašim oslobođenje sužnjevima i otvaranje tamnica *onima koji su zatočeni*; da proglašim ugodnu godinu GOSPODNJU.”

Tada je Isus zatvorio knjigu i dao je poslužitelju i sjeo. Oči svih bile su uprte na Isusa. Je li to bio Josipov sin — dječčić koji je odrastao pred njihovim očima? Govorio je tako rječito i s revnom iskrenošću i poštovanjem prema Jehovi. Kad je dodao: „Danas se, na vaše uši, ovo Pismo ispunilo” bili su zaprepašteni i začuđeni na milostive riječi koje su izlazile iz njegovih usta. Možda im se svidjelo ono što su čuli. Međutim, sve se promijenilo kada je Isus citirao Izreke i rekao: “Ni jedan prorok nije prihvaćen u svojem vlastitom zavičaju.” Toliko su ih razbjesnile ove Isusove riječi da su ga htjeli strmoglaviti preko brda! Međutim, Isus je umaknuo — naizgled čuderno.

Isus, u Nazaretu

Ovdje razmatramo doktrinu svjedočenja. Koja je naša poruka? Kome ćemo svjedočiti, i kako? Kakav učinak ovo svjedočenje donosi nama kao i drugima? Zašto Kršćanin treba svjedočiti drugima? Što nam je Isus pokazuje primjerom na samom početku njegove zemaljske službe? Zašto je započeo samo s prvim dijelom Izaije 61?

Propovijedaj Ugodnu Godinu Gospodnju

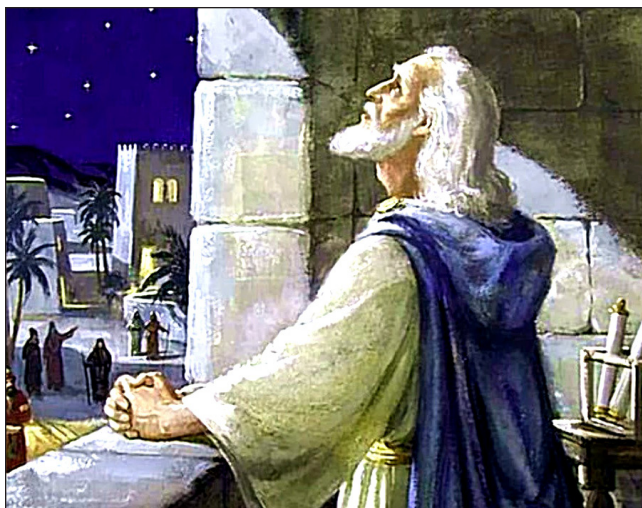
Citirajući Izaiju 61, Isus je ukazao na njegov veliki nalog od Boga. Ovo je također ozbiljan nalog za ozbiljne Kršćane. Pažljivo ga pročitajmo — i slijedimo njegov smjer pažljivo tijekom našeg Kršćanskog života. Mi smo Božje posjetnice u svijetu tame koja općenito mrzi svjetlost. Istine koje jesmo ovlaštene za propovijedati imaju različite učinke na razna srca. Istine o kojima svjedočimo mogu blagosloviti neke sa utješnom porukom one koji uživaju u slušanju. Nasuprot tome, može napraviti i druge ljude da se osjećaju krajnje neugodno — čak ljutima i eventualno dovoljno ljutima da nas povrijede ili čak nas i ubiju, ako im se pruži prilika. Drugi mogu jednostavno odgovoriti s apatijom.

To se dogodilo Isusu, zar ne? Dogodilo se i njegovim apostolima isto. (Tradicija kaže da su pokušali da ubiju i apostola Ivana.) To je mač koji oštro reže, odvajajući istinu od zablude, svjetlo od praznovjerja, tame ili neznanja. Isus nam je pokazao svojim iskustvima reakcije koje možemo dobiti od ljudi jednostavnim svjedočenjem Evanđelja.

Kako god bilo, svi imamo ovaj nalog, kao što ga je imao naš Gospodin Isus. Ako slijedimo Isusov primjer trebali bismo ispuniti tu zadaću - dok nas ne zaustave, poput Ivana Krstitelja, apostola Pavla, ili poput Isusa našeg Kralja. Međutim, ne trebamo stati, zato jer nas netko uvjerava da se zaustavimo, nego samo kada nas zaustavi vanjska sila ili sile. Radimo do “noći kada nitko neće moći raditi” (Ivan 9:4). Također ne trebamo stati jer nitko neće slušati. Zaustavljanje na vlastitu zapravo može biti drski grijeh! (vidi Expanded Comments za Psalm 19:13.)

Stoga, usredotočimo se na božanske upute koje su nam dane u Izaiji 61 da vidimo možemo li se poboljšati, s obzirom na naše različite okolnosti — stavove.

Božanski nalog u Izaiji 61 usmjerava nas kao Isusove učenike da tješimo ljude Svetim Pismom. Trebali bismo

Usudi se biti Danijel

ih uputiti na Božja obećanja i potaknuti ih da postanu veleposlanici Gospodnji. Možemo ih utješiti dijeljenjem Biblijske poruke spasenja kroz dragocjenu krv Isusovu — i s tim da dolazi bolji dan kad više neće biti boli, bolesti, tuge, pa čak i smrti. Mi također tješimo jedni druge kao braća u Kristu s ovim nadasve velikim i dragocjenim obećanjima (1. Solunjanima 4:18).

Mi smo zaduženi utješiti one koji tuguju. Je li Isus ponudio utjehu u svojoj službi? Apsolutno! Kao Isusovi učenici, to trebamo činiti također. Cijeli svijet tuguje za besmislena ubojstva i nepravde počinjene na slabima i nevinima do razine koja donosi suze suosjećajnom Kršćaninu. Kakav učinak ovo ima na naše srce? Može nas spojiti s našim nebeskim Ocem. Može nam podići raspoloženje da se više usredotočimo na slavne riječi spasenja i nade za čovječanstvo. Kada dobijemo priliku da podijelimo poruku, to će nas potaknuti da nastavimo objavljivati dobre vijesti drugima.

Usudi Se Biti Danijel

Ali što se događa kad ti se netko smije, progoni te, baca traktat natrag u tvoj lice, naziva vas pripadnikom kulta ili proglašava te anatemom, ili proklinje te? Plaši li vas to? (Mnoge da.) Usudite se biti Danijel, usudite se stajati sami. Usudi se dati svjedočanstvo; usuditi se to obznaniti. Naa rana Kršćanska braća iz razdoblja Smirne imali su mnogo više progona od nas, zar ne? Kad dobijete takvu vrstu reakcije, može također učvrstiti odnos sa svojim Učiteljem. To se može klasificirati kao prvorazredna patnja. Ako trpiš s Kristom, onda ćeš s njime i kraljevati (2. Timoteju 2:12).

Možda je to jedan od razloga zašto je crkva samo Malo Stado. Nekad u njihovom životu svi će Kršćani imati neku vrstu iskustva progonstva. Ne skrivajmo svoje svjetlo ispod mjerne košare. Ako smo promašili cilj,

kao što je to učinio Petar, nastavimo ići naprijed i iskoristiti naše nedostatke kao stepenice rasta za buduće pobjede. Razmotrite pitanje: Bi li postojalo dovoljno dokaza za uvjeriti nas da budemo Kršćani, ako se za to ukaže prilika? Povod će se pojaviti kada Kršćani idu na sud u smrti.

U Izaiji 61:3, tko su “oni koji tuguju na Sionu?” U Studijama Svetog Pisma, svezak 4 (stranica 30), sugerira se da su to duhom začeti Kršćani u glavnim crkvama koji su kroz cijelo Evandeosko doba bolno promatrali duh svijeta u njihovoj sredini. Trebamo im dati ljepotu nade u prekrasno jutro uskrsnuća (nebeska nada za duhom začete, a zemlja za ostatak čovječanstva). Većina denominacija ih je uplašila s Bogom vječnih muka i prokletstva, dajući im “pepeo smrti”. Ali Biblija im daje cvijeće nade i radosnu vijest velike radosti!

Doktrina svjedočenja nas potiče, ako mi stvarno volimo Istinu, ne samo da vjerujemo u nju, da predstavljamo pravi karakter Božje ljubavi. Sada, u ovom Evandeoskom dobu, prihvatljivo je vrijeme da se pridružite Isusu u posvećenju i propovijedanju stvarno dobre vijesti o tome za što je Isus zapravo umro — otkupiti Adama i čitavu ljudsku rasu. Božja pravda nije za “samo nas.” Jer Bog je toliko ljubio cijeli svijet da je dao Svojeg Jedinorođenog sina umrijeti kao cijena otkupnine zahtjevana Božanskom pravdom. Što bi više mogao dali iz cijelog svog univerzalnog područja?

Također smo zaduženi da damo „opravu slavljenja umjesto duha potištenosti” (Izaija 61:3). To znači dijeliti iz našeg srca ljubaznost Jehove, čudesnu milost koja nam je dana. Mi objašnjavamo kako raširena je nezasluzena naklonost Božja nad cijelom ljudskom obitelji! Božji plan da sve će obitelji na zemlji biti blagoslovljene je obećanje iz Starog zavjeta. I Apostol Pavao ga citira u Galaćanima 3:8 kao Evandelje propovijedano Abrahamu. Možemo podići ožalošćena lica i “duh potištenosti” uzrokovane sukobljenim i nedosljednim vjeroispovijedima — doktrine iz crkvenjaštva — ukazujući im (putem svjedočenja) da će samo Bog dopustiti zlo na zemlji sve dok ova “klasa sjemena,” Krist, glava i tijelo (pravi Kršćani), ne bude dovršena (Rimljanima 8:19).

Ako Me Ljubite ...

Ispunimo svoju božansku zadaću danu u Izaiji 61, draga braćo, dajući sve naše najbolje sposobnosti. Slijedimo Isusa, kojega su slijedili apostoli i vjerni prošlosti, slušajući i slijedeći naš božanski nalog u propovijedanju evanđelja. Moramo to učiniti da bi smo primili krunu života, naime punu nagradu. Isus je rekao: „Ako me ljubite, držite moje zapovijedi” (Ivan 14:15). Ovaj na-

log je za one koji ga slijede. Uložite napor — dovršite bitku. Isus je rekao: “A onaj koji žanje prima plaću i skuplja plod za život vječni, da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje” (Ivan 4:36). Naše plaće počinju u ovom životu dok svjedočimo o Božjem planu drugima.

Zagrlimo i mi, dragi Isusovi sljedbenici, i najmanju priliku za ostaviti traktat, poslati poštom brošuru, reći nešto našem brijaču, frizeru, vodoinstalateru ili električaru, o nevjerovatnom pozivu i Biblijskoj nadi slavnog dana s one strane mračnih oblaka sadašnjih nevolja u svijetu koji se vrti izvan reda. Izadimo iz naših zona udobnosti i pokažimo svom Učitelju da smo mi uistinu voljni svjedoči duhom i istinom. Time dobivamo vjerodajnice i naše mjesto u božanskoj obitelji našeg kralja. Pomazanje glave (Krist Isusa) teče dolje na Tijelo (Psalam 133). Isti nalog i postavljenje dolazi nas kao što je došlo našem Gospodinu Isusu. “Duh Gospodnji na meni je, jer me pomazao propovijedati evanđelje siromasima; poslao me ozdravljati srca slomljena, propovijedati oslobođenje sužnjevima i slijepima obnovu vida, da na slobodu otpustim potlačene” (Luka 4:18).

Dragi naši od ovog pomazanja, dajmo najbolje od sebe u našoj sadašnjoj životnoj situaciji — da ispunimo svoju zadaću u ovoj Biblijskoj doktrini svjedočenja. Koristite bilo koje sredstvo koje nam Otac nam stavlja u doseg, bilo da je slanje traktata poštom, dijeljenje

Isus, poučava svoje učenike

brošura ili svjedočiti našim prijateljima ili obitelji. Ako jesmo ostarjeli, ili opterećeni bolesnim tijelom, molite za one koji su sposobniji svjedočiti. Tražimo svi ove prilike. One nam se neće tek tako same od sebe ukazati. Kako bi teško željeli da vas vaša braća traže, ako bi ste vi bili izvan zajedništva Istine i imali potrebu biti nađeni? Amen!

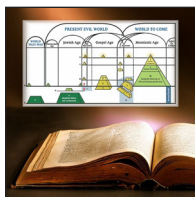
— *Larry McClellan*

Doktrine mogu biti korisne na dva načina:

- (1) da ispravimo svoj osobni karakter, i/ili
- (2) usmjeravati naše Kršćansko djelovanje.

Napredne Doktrine i Gledišta

„Ako li o nečemu drugačije mislite, Bog će vam i to otkriti” (Filipljanima 3:15).

Doktrine imaju primjenu, čak i one koje nisu fundamentalne.

Prinos Za Grijeh

„Napredna doktrina” bi bila da li vjerna crkva ima udjela u prinosu

za grijeh.

Dvije žrtve Dana pomirenja su sjena za Evandeosko doba. Junac je bio pribavljen od svećenstva, ali Gospodinov jarac je došao iz naroda. Prva žrtva poistovjećuje se s Isusom, a druga s vjernom crkvom (Levitski zakonik 16:3,5, Hebrejima 13:10-13).

Neki prigovaraju da reći da crkva ima ulogu u prinosu za grijeh bi čak bilo i bogohulno. Ali otkupnina nije prinos za grijeh. Prinos za grijeh je plaćanje otkupnine.¹

Crkva ne dodaje zaslugi pomirenja, jer nema svoje zasluge — samo uračunatu zaslugu Isusa Krista. (Osim toga, sada kada je Isus umro “jednom zauvijek,” platio je punu cijenu, što bi joj netko mogao dodati?)

Primjena: Osposobiti se za pridruživanje Isusu Kristu u prinosu za grijeh, prinošenje njegove zasluge za ukidanje grijeha za svijet, čovjek se mora potpuno posvetiti i biti vjeran do smrti (Rimljanima 12:1, Otkrivenje 2:10).

Isus, Janje Božje nosi naše grijeh

Veliki Savezi

Druga “napredna doktrina” bi bila je li “Novi Savez” drugi ili treći od velikih Božjih saveza.

„Evo, dolaze dani, govori Gospodin/Jehova, kada ću sklopiti novi savez s domom Izraelovim i domom Judinim” (Hebrejima 8:8 i dalje, Jeremija 31:31 i dalje) može biti sugestija da Novi Savez počinje kada završava “sedam dana” Saveza Zakona (Židovsko Doba završava) - kod Isusovog prvog dolaska. Ali dva retka kasnije stoji: „Ovo je savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Jehova,” što znači Novi Savez slijedi nakon dana Evandeoskog Doba.

(Nat i Marian Hiam posjetili su Rose Hennings, čiji je muž bio vođa Pokreta Novog Saveza, u Melbourneu, Australia, i ona je rekla: Pa, znaš, brate Russell je izašao iz istine! Hiamovi su bili neuvjereni!)

Primjena: Razmišljajući da je crkva u Evandeoskom dobu pod istim savezom kao i Izrael i svijet u Milenijskom Dobu obeshrabruje bilo koga od duha samo žrtvovanja sada. Ali vjerovati da je crkva sada pod Savezom Obećanja / Savezom milosti / Savezom Sare potiče čovjeka na samo žrtvu, iznad onoga što se očekuje od svijeta u nadolazećem dobu.

Kristova Druga Prisutnost

Dužnost Velikog svećenika bila je žrtvovati, a zatim blagosloviti narod (Levitski zakonik 9:23). Isusova prva prisutnost bila je žrtvovati, dati svoj ljudski život jednom zauvijek. Isusova druga prisutnost je u konačnici blagosloviti sve.

Do Kristova povratka, moglo je biti malo toga da ukaže na to osim vremenskog proročanstva. (Znakovi Kristovog povratka, kao što je u Mateju 24 i Danijelu 12, nužno će morati pričekati njegov povratak.) Postojao je veliki interes za kronologiju u 19. stoljeću, što sugerira da je Kristov povratak bio neminovan. Primijećeno je da od početka Papinske civilne vlasti godine 538-539 do (privremenog) kraja Papinske civilne

(1) Napomena tri urednika: ponuda za grijeh uključuje cijeli Isusov požrtvovni život za 3½ godine njegove službe. Kroz život se osposobio za ulogu posrednika. Posrednik će biti posrednik između Boga i čovjeka, nudeći zaštitu kada su grijesi počinjeni za vrijeme Kristova Kraljevstva. Klasa Crkve će svoja iskustva dodati onima našeg Gospodina da ustroji milosrdno svećenstvo.

vlasti 1798-1799, bilo 1260 godina, poput 1260 “dana” u Otkrivenju 11:3, 12:6 (također implicirano u 11:2, 13:5, 12:14 i Danijelu 7:25, 12:7).

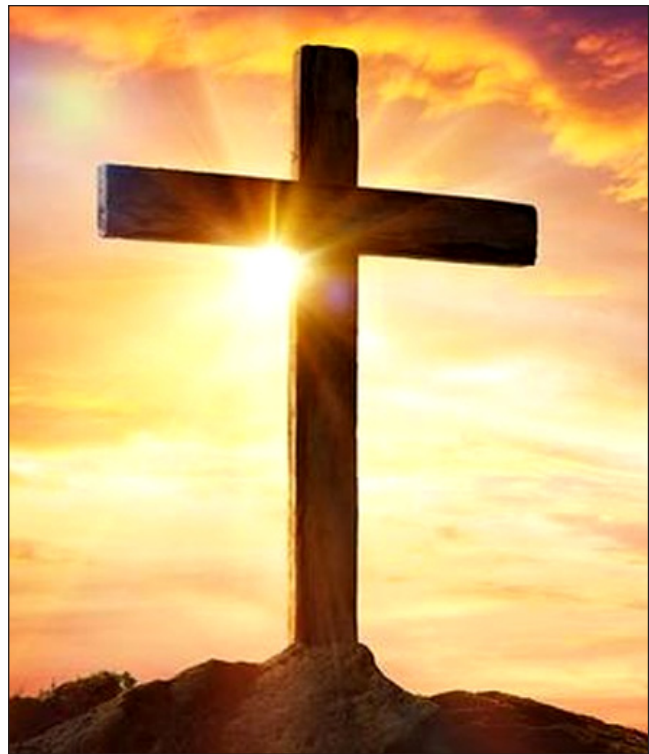
“I, iako Biblija ne sadrži izravne izjave da će sedma tisućita [godina] biti epoha Kristove vladavine, veliki Šabatni dan obnove svijet, ipak drevna tradicija nije bez razumnog temelja” (Studije Svetog Pisma, svezak 2, stranica 39. “Tradicija” navedena u Poslanici iz Barnabe 15:4-5,8). Edward Bishop Elliott (Horae Apocalypticae, svezak 4, 1851.) predstavio je kronologiju da je 5.979 godina od Adama završavalo; stoga bi 1872 završilo 6000 godina. (Studije Svetog pisma, 2. svezak, stranica 53 f., s određenom nesigurnošću kako dugo je bilo dok Adam nije sagriješio).

Gotovo sve je upućivalo na Kristov povratak negdje u 19. stoljeću. Datumi iz 1843. 1844., 1847., 1866., 1867., 1873. i 1874. bili su sugerirani (neki dogmatski). Ako se ne bi dogodilo ništa dramatično, mnogi su tražili drugi datum (iako su neki jednostavno prestali tražiti).

U međuvremenu, pokret “tajne prisutnosti” u Engleskoj probio se do Amerike. Tako, do 1874. neki su strpljivije promatrali za znakove Kristove druge prisutnosti. Duga depresija (započela 9. Svibnja 1873.), Balkanska katastrofa uroda (1874-1875), Kršćanska Pobuna (1875), i Osmansko Carstvo proglasilo stečaj (1875. Listopad), možda je prošlo nezapaženo, ali su doveli do prve nove Židovske zajednice u Palestini (Petach Tiqvah, 1878 3. Studenoga) i Prve alija (1882- 1903). Benjamin Disraeli, britanski premijer (1868., 1874.-1880.), bio je ključan u početku povratka.

Dakle, Danijel 12:1 (ASV) bio je ispunjen: „U to vrijeme će Mihael [“Tko je kao Bog”] ustati, veliki knez koji stoji za djecu tvoga naroda [tjelesni Izrael se vraća u zemlju]; i tada će biti vrijeme nevolje [počevši u Prvom svjetskom ratu, 1914-1918].” Danas se 46% svjetskog Židovstva već vratilo u Izrael (oko 6,8 milijuna).

Kronološki problem: Elliottova kronologija (niti Studija Svetog Pisma, svezak 2) ne pokušava uskladiti sinkrone popise 1. i 2. Kraljevima (npr. “A osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, Abijam se zakraljio nad Judom. Tri godine je on kraljevao u Jeruzalemu; a ime njegovoj majci *bilo je* Maaka, *bila je* kći Abišalomova. A dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja u Izraelu, Asa se zakraljio nad Judom” (1. Kraljevima 15:1,2,9). Pokušaji da ih se objasne kao kasnije dodatke tekstu izgledaju kao viša kritika. Uskladiti ih bi oduzelo 169 godina od Elliottove kronologija, koja sugerira kraj 6000 godina na početku

Kristov povratak donosi otkupljenje svijetu

Kristovog Kraljevstva, a ne kod njegovog povratka.

Arheologija trenutno bolje podržava usklađenu kronologija kraljeva u prvom tisućljeću prije Krista, ali Yigael Yadin (za Sumer/ Babilon) i Richard A. Parker (za Egipat) arheološke kronologije mogu izvanredno podupirati Elliottovu kronologiju u drugom tisućljeću prije Krista (npr. Abram i Amrafel / Ur-Nammu u Postanku 14, pr. Kr. 2050-2036 - Josip i faraon Ammenem III, pr 1839 naprijed — Izlazak ca. 1615 — i Jerihonov pad cca. 1575).

Praktične posljedice takve kronološke revizije čini se minimalnima. 1813 pr. Kr. nije uzeta kao Jakovljeva smrt nego kao Sarina smrt, slika saveza milosti. Nakon toga 1845. godina vode nas do “rođenja” Isusa na nebeskom nivou postojanja i odbacivanje Izraela jer je odbacio Mesiju. Još 1845 godine dovode nas do početka njihova oporavka 1878. (Jubilarni ciklusi su jedina druga vremenska proročanstva koja počinju u 2. tisućljeću prije Krista — na drugi način, međutim, oni kulminiraju 1874.) U svakom slučaju poziv da se izađe iz Babilona se nastavlja. Ne bi bilo razlike u propovijedanju Krista ili u bilo kojoj drugoj Kršćanskoj djelatnosti.

Primjena: Praktična posljedica Kristovog povratka i druge prisutnosti je pozivati vjerne Kršćane da izađu iz „Babilona” (Otkrivenje 20:1-5). Ovo napredno učenje nam ipak govori kada to treba početi činiti a ne govori nam da odsiječemo one koji ne slušaju poziv.

Gledišta

Doktrine su korisne ili za (1) razvoj Kršćanskog karaktera, ili (2) izravnu Kršćansku aktivnost. Ako misao nema primjenu, onda ona nije doktrina; može se okarakterizirati kao stajalište, koncept ili čak samo ideja.

Kada počinje i završava “tisuću godina” ? Postoje tri gledišta o tome što će se dogoditi 2874. (1) Sotona će biti oslobođen; (2) Sotona još neće biti pušten (ali neke godine kasnije tisuću godina od sada); (3) Sotona će biti dovoljno ranije oslobođen da će biti uništen 2874. Ali prije će proći osam stoljeća što čini praktičnu razliku.

Očigledno Brat Russell nije bio dogmatičan o tom pitanju. Promijenio je “Milenijsko Doba” na slikovnom prikazu u “Mesijansko Doba” (bez objašnjenja).

Brat G. R. Pollock se sjećao posljednjeg posjeta Brata Russella Vancouveru, BC (1915), kada je on odsjeo u njihovoj kući. Njegov otac je upitao: “Jesmo

Martin Luter

li u tisuću godine, ili smo se prevarili u kronologiji?” brate. Russell je odgovorio: „Pa, brate Pollock [pauza], mislim da smo u tisuću godina.” (Onda su jednostavno prešli na drugu temu.)

Počinje li “Obnova” Kristovim dolaskom? ili će početi kad crkva bude dovršena? ili smo u “Vremenu obnove,” dok će sama obnova početi kad je crkva kompletna?

Da li se je udar u Nebukadnezarov lik dogodio u Prvom svjetskom ratu? ili će to biti u Harmagedonu, kad crkva bude gotova? ili je to proces od jednog do drugog?

Hoće li Juda uskrsnuti (jer Krist je umro jednom zauvijek), ili ne (jer je njegov grijeh bio prevelik)?

Nijedno od takvih stajališta ne može biti doktrina jer ne mijenja ono što bismo mi trebali činiti.

— James Parkinson

Propovijed o Luki 16 – O Bogatašu i Lazaru

(Propovijedao Martin Luther 7. Lipnja 1523.)

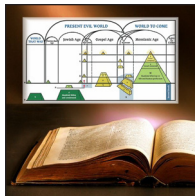
Imali smo i ovo Evanđelje prije godinu dana, i to također je tiskano i svugdje je lako razumljivo, osim u dijelu o mrtvima [kad je mislio da je duša besmrtna] ...

Što je pakao, što je nebo, što je Abrahamovo naručje ... Na prvom mjestu Abrahamovo naručje nije tjelesno naručje. Kada je Abraham bio pokopan u zemlji Kanaanu on se je također tamo i raspao; dakle nije moglo postojati njegovo tjelesno naručje, osim ako je naše razumijevanje poludilo. Sada, duša nema ni ruku ni nogu, a isto tako je bez grudi. Također sam rekao – ne budi siguran i dogmatičan — da naručje je riječ Božja i obećanje koje je bilo dano Abrahamu u Postanku 22: “U tvome sjemenu bit će blagoslovljeni svi narodi na zemlji” što je riječ Božja. ...

Kažete da su [mrtvi] na jednom mjestu gdje se ljudi mogu moliti za njih - može biti, Bog čini stvari kako hoće nego — (ali) nisu na hrpi. U njihovim očima tisuću godine pred Bogom nisu (ni) dan. I kad ljudi budu uskrsnuli, činit će se Adamu i starim ocima kao da živjeli samo pola sata prije. (Weimarsko izdanje Martina Luthera Werkea, Svezak 12, stranice 592-597. Prijevod objavio J. Parkinson.)

Pastorov Savjet O Razlikama

„Ako li o nečemu drugačije mislite, Bog će vam i to otkriti. Uostalom, do čega smo stigli, po tom istom pravilu hodimo” (Filipljanima 3:15, 16).

Prije više od jednog stoljeća, Pastor Charles Taze Russell je naglasio da bi se svaki Kršćanin trebao odlučiti u vezi toga kako uskladiti Bibliju, bez obzira na to da li to je rekao Pastor. Sljedeće je iz “Što je Pastor Russell rekao” (ili jednostavno QB, Knjiga Pitanja).

P. (1914) Mislite li da će sveci svi biti zapečaćeni do listopada 1914., jesu li ovdje ili ne?

O. (Ovdje je izostavljeno obrazloženje.) ... Zašto mislite da će to biti u listopadu 1914.? ... Mi ne tvrdimo nepogrešivost, ali onoliko blizu koliko možemo znati, iz cijele povijesti koja je poznata, vjerujemo da je to 606. godina PRIJE KRISTA. Nećemo ulaziti u sve dokaze. To bi nam oduzelo cijelo poslijepodne, a vi ga imate u tiskanom izdanju, pročitajte to za sebe i znate ćete vjerujete li ili ne i da niste bili pozvani da vjerujete u to. Jednostavno sam pred vas stavio ono što sam tamo našao, što se meni činilo najrazumnijim odgovorom na stvar, i vjerovali ste u to od toga ili onoliko malo koliko se svjđelo vašem srcu (QB, stranica 83 f.).

Osobna odgovornost

I nadalje, **P.** (1913.) Ja sam Katolik. Moram li se odreći svoje pripadnosti mojoj crkvi da započnem studij u jednom od I.B.S.A. razreda?

O. Nikako. Dobrodošli ste na sudjelovanje u bilo kojem broju njih. Mi ne tvrdimo da imamo hipoteku nad njima. Bilo da si Luteran, Metodist, Baptist, Katolik ili od druge denominacije, ako dođete u duh Gospodnji i želju da saznate istinu, savršeno si Dobrodošao.

(U odgovoru na slično pitanje), nema kvalifikacije za članstvo, bez stiska, nema tajnih kodova. Svaka osoba dobrog ponašanja je dobrodošla na naše sastanke u bilo koje vrijeme (QB 347).

Dodajmo dobar savjet za svakoga od nas: „Ako utvrdite da postajete mudri iznad svih svojih učitelja, skloni da postanete dogmatični, da kritizirate svoje su učenike i postavite se kao stan dard za cijelu crkvu, imate mnogo razloga za strah da niste pod kontrolom Duha Božjeg. Samo mudrost može lako pretpostaviti mjesto božanske mudrosti; i „Sotona se može pojaviti kao anđeo svjetla čak i u onome koji bavi se presvetim stvarima. Nema šanse da su njegovi ciljevi učinkovitije osigurani nego poticanjem ljudi da promoviraju tu temu svetosti iznimnim metodama, i na ne poučljiv i arogantan duh” (R77, Veljača 1880).

P. (1915.) Ako bi I.B.S.A. sjedište treba objaviti metode koje se ne razumiju ili nisu odobrene od nas, trebamo li primijeniti Otkrivenje 18:4, “Izađi iz nje, narode moj” i ako da kako?

O. Mislim da ako bi se pokazalo da je I.B.S.A. dio Babilona, svi bismo trebali izaći iz toga. Ako svi izađemo na istu stranu, gdje ćemo onda biti? Mislim da ćemo biti lijepo blizu jedni drugih ako svi izađemo na istu stranu (QB 351).

J. Parkinson je imao priliku pitati Bro. Josepha Russella Landa (nećaka pastora C. T. Russella), Kako je Brat Russell to riješio kada su postojale razlike u razredu (ekleziji)? On je odgovorio: Pa, bilo je drugih na istoku koji su poznavali mog ujaka bolje od mene, ali reći ću ti čega se sjećam. Ovome bi dopustio što ima za reci sa Biblijskim recima, i onda neka netko kaže svoje mišljenje sa Biblijskim recima. Možda bi ovome dopustio njegovo reći s više citata Svetog Pisma i da netko ima svoje mišljenje s više Biblijskih citata. A onda bi ga on prekinuo i sažeo stvar. (Ništa više.)